

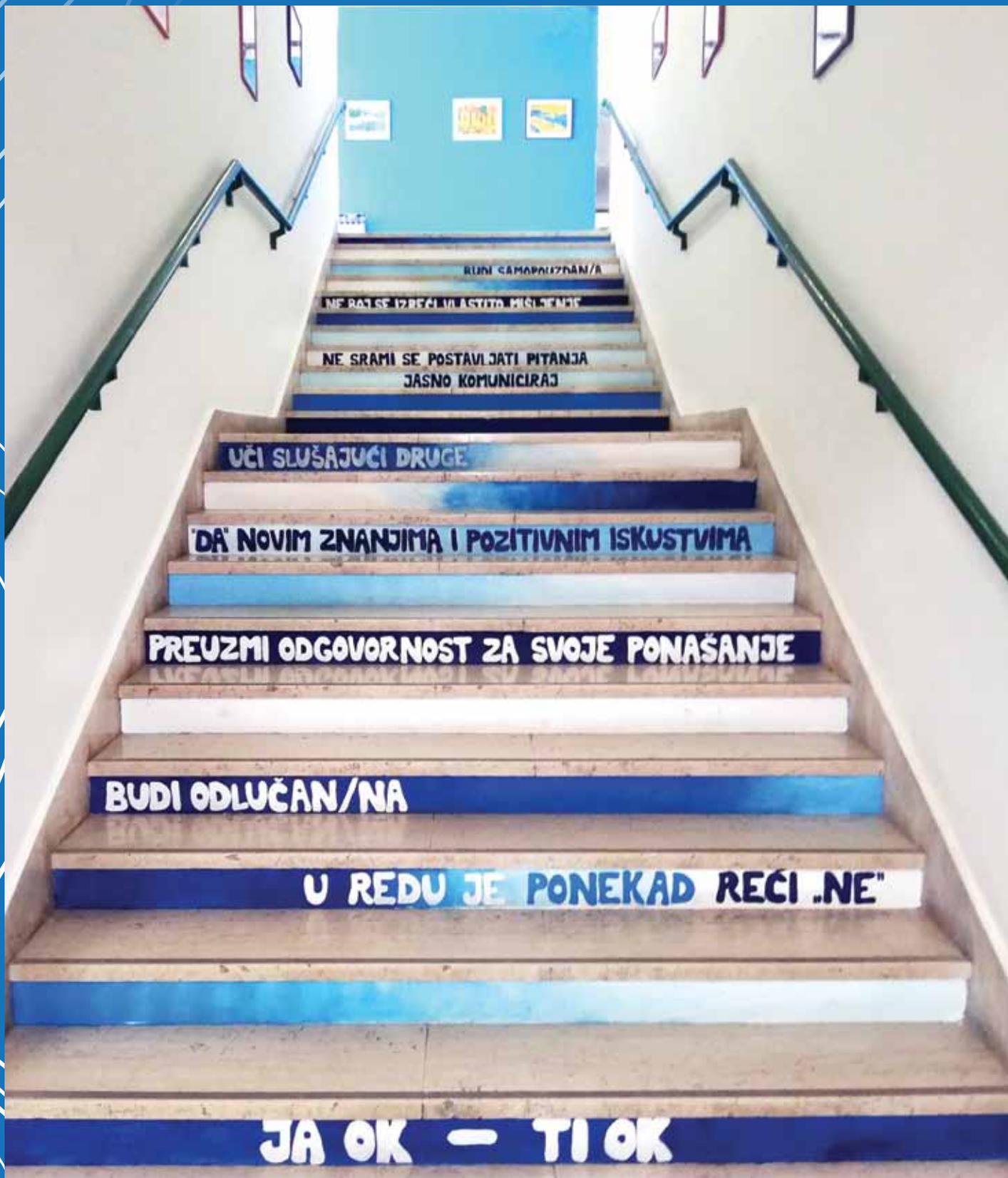
ZVONKO

ISSN 1332-5841

List učenika Osnovne škole Zvonka Cara Crikvenica, veljača 2019.

broj 19

IMPRESSUM

ZVONKO

List učenika OŠ Zvonka Cara Crikvenica

IZDAVAČ

OŠ Zvonka Cara Crikvenica
Kotorska 13, 51260 Crikvenica
Tel./fax: 051/241-866
E-mail: tajništvo@os-zvonkacara.hr

ZA IZDAVAČA

Desiree Pečaver, ravnateljica

GLAVNA UREDNICA

Sanja Krešić, voditeljica novinarske skupine

UREDNIŠTVO

Nika Šnjarić, 7.a
Nika Starčević, 7.a
Carmen Benić, 7.b
Petar Car, 8.a

NOVINARSKA SKUPINA „Zvonko“

Nika Starčević, Nika Šnjarić, Luciana Peričić (7.a)
Carmen Benić, Sofija Lekaj (7.b)
Petar Car, Adna Mulalić, Alba Leona Čačić (8.a)
Natali Rogić, Mila Ilijanić (8.b)

LEKTURA I KOREKTURA

Diana Gašparović, prof.

UČITELJI SURADNICI

Alison Mavrić, Ana Lončarić Kostrenčić,
Julijana Plenča, Marijana Marić-Tonković,
Lana Manestar, Milena Nečak,
Anamarija Grbčić-Pahlić
Marijana Barac Tomić, Anja Kostanjšek Brnić

FOTOGRAFIJE

Desiree Pečaver, Damir Donadić, Maja Pađen,
Matej Paluh, Foto Ivančić, TZ Grada Crikvenice,
crikva.hr, učenici novinarske skupine

NASLOVNICA

Mural na stepenicama škole
na temu asertivnosti
(izradila likovno-grafička skupina pod vodstvom
Alison Mavrić, prof.)

GRAFIČKA PRIPREMA

Neriz d.o.o. Jadranovo

TISAK

Kerschoffset Zagreb d.o.o.

UVODNA RIJEČ

Drage čitateljice i čitatelji, školski list *Zvonko* ponovno je tu, u vašim rukama nakon sedam godina! Veseo i razigran, prepun boja i lijepih trenutaka školske godine 2017./2018. koje smo oteli zaboravu i dokumentirali u devetnaestomu broju našeg starog znanca. List, kao i naša škola, s ponosom nosi ime *Zvonka Cara*, našeg Crikveničanina, velika hrvatskog akademskog kipara, slikara i profesora. I nije slučajno što smo *Zvonka* oživili upravo u mjesecu u kojem obilježavamo 106. godišnjicu rođenja našeg *domaćeg čovika*. Krećemo iznova, na odličnim temeljima prethodno izdanih brojeva, dok u našoj školi svoje tragove ostavljaju neki novi klinci i neka nova lica.

Prolistajte *Zvonka*, prošećite našim rubrikama slikom i riječju i oživite sjećanja na proteklu školsku godinu baš onako kako je rekao austrijski književnik Gustav Meyrink:

„A tada, dok se riječi nižu jedna za drugom i dok ih oslušujem poput glasa nekog pripovjedača, imam dojam da klize kroz moje milujuće prste kao da se igram svjetlucavim draguljima, i prošlost mi ponovno postaje sadašnjošću.”

Zvonko, baš je dobro vidjeti te opet!

Sanja Krešić, voditeljica novinarske skupine

info

ŠKOLA U BROJKAMA

Ime: Osnovna škola Zvonka Cara Crikvenica

Datum rođenja: 19. 7. 1991.

Školska godina: 2017./2018.

Broj učenika matične škole: 268

Broj učenika PŠ Selce: 40

Broj učenika PO „Thalassotherapie“: 50

Broj zaposlenih: 38

Ravnateljica: 1

Učitelji razredne nastave: 14

Učitelji predmetne nastave: 23

Stručni suradnici: 3

Pripravnici: 1

Asistenti u nastavi: 4

Ostali djelatnici: 9

Svi zaposlenici škole: 53

Voditelji produženog boravka: 2

Voditelj PŠ Selce: 1

Voditelj PO „Thalassotherapie“: 1

Mentori i savjetnici: 2

Voditelj ŽSV-a: 1

Izborni predmeti:

Vjeronauk

Informatika

Njemački jezik

HIMNA

škole

Pored mora punog fora
Krije se naša osnovna škola

Tu se uči, čita i piše
Znanje se širi sve više i više
Natjecanje slijeva,
natjecanje zdesna
Puna škola prvih mjesta

Znamo da je škola fora
Al' se za nju pomučit mora

Odlaze nam naši osmaši i
dolaze novi prvaši
Igramo se u njoj svaki dan
Svi imamo svoj san

Tu se uči, čita i piše
Znanje se širi sve više i više

Odlaze nam naši osmaši i
dolaze novi prvaši
Igramo se u njoj svaki dan
Svi imamo svoj san

Tu se uči, čita i piše
Znanje se širi sve više i više
Znanje se širi sve više i više

Ekipa sa studijskog snimanja: Mia Kalafatić, Petra Varelija, Rea Jeličić, Robert Grubišić, Veronica Leogrande, Tatjana Veljanovska, prof. (stoje), Korina Derossi, Chiara Pečaver, Carmen BeniĆ, Antonija Ljubobratović (sjede)

Tekst: veliki zbor OŠ Zvonka Cara Crikvenica 2016./2017.

(Mia Domijan, Nika Butković, Ida Ban, Marija Pađen, Anamarija Jokić, Mia Kalafatić, Rea Jeličić, Lucija Car, Chiara Pečaver, Petra Varelija, Monica Leogrande, Ines Kolaković, Carmen BeniĆ, Ana Butorac, Lara Vuković, Katarina Peričić, Veronica Leogrande i Korina Derossi)

Glazba: Tatjana Veljanovska, prof. i Chiara Pečaver, učenica 8. razreda

Aranžman: Robert Grubišić

PRVI TRENUTCI PAMTE SE ZAUVIJEK

Upoznali smo se s učiteljicama i znamo koji smo razredni odjel.

Prvi susret sa školom. Na svečanom prijemu, uzbuđeni i ispunjeni znatiželjom.

Treći dan nastave, već se osjećamo dobro. Predstavnici Grada razveselili su nas prekrasnim poklonom – likovnom kutijom.

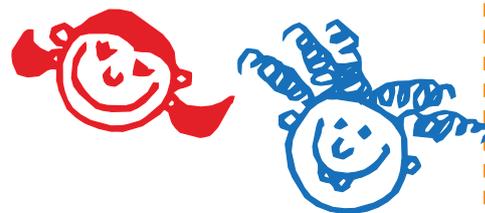
Protekao je prvi mjesec u školi. Oslikavamo poruke odraslima povodom Dječjeg tjedna na školskom igralištu i već se dobro snalazimo na svom terenu.

Pripremila: učiteljica Milena Nećak

Na kraju smo prvog polugodišta. Svi smo naučili čitati i pisati. Uvježbali smo dva plesa za božićnu priredbu i svojim nastupom razveselili sve prisutne.

VESELA ANKETA

Nakon dugih zimskih praznika prvašići su se vratili u školske klupe. S njima smo proveli zabavnu anketu. Bili su jako simpatični i zanimljivo su odgovarali.

○ Volite li školu i zašto?

Leona: Da, volim školu zbog učenja i zabavljamo se stalno!

Iva: Zato jer smo naučili cijelu abecedu pa je sve zanimljivije.

○ Jeste li bili uzbuđeni prvog dana škole i što vam se najviše sviđjelo?

Marta: Da, jako, sviđjelo mi se kad smo se upoznavali s učiteljicom i priredba je bila jako zabavna.

Juraj: Nisam bio jako uzbuđen, ali mi se sve sviđjelo!

○ Koji vam je najdraži predmet?

Lana: Meni je likovni jer svašta crtam i zabavno je.

Viktor: Meni je engleski jer ima puno zanimljivih tema, zapravo i vjeronauk jer je učiteljica predraga!

○ Bavite li se s sportom?

Mak: Da, bavim se rukometom.

Iris: Ja bih se htjela upisati na ples.

Nikol: Ja treniram ples.

○ Što najviše volite jesti?

Matea: Pahuljice jer su ukusne.

Lovre: Obožavam njoke jer mi ih baka najbolje radi.

Ivan: Meni je pašta jer mi ih baka radi jako fine.

○ Koja vam je najdraža boja?

Erin: Meni se najviše sviđa zelena jer je trava zelena i jer je to boja proljeća.

Vilim: Plava jer može biti svjetlija i tamnija.

Lana: Meni je isto plava zato jer je plavo nebo i jer je more isto plavo.

○ Zašto pišete zadaću?

Svi su u jedan glas odgovorili da pišu zadaću kako bi jednog dana bili pametni!

Sofija Lekaj, 7.b

Carmen Benić, 7.b

ZABAVNA MATEMATIKA ZA CIJELU OBITELJ

Može li matematika biti zabavna? Prepuna aula naše škole 7. prosinca 2017. godine, kada se održala Večer matematike, pokazala je da je matematika i dalje „u modi“. Večer matematike projekt je Hrvatskog matematičkog društva i zamišljena je kao skup interaktivnih radionica koje potiču izgradnju pozitivnog stava učenika prema matematici. Naša škola priključila se ovoj inicijativi na

poticaj profesorica matematike Irene Vretovski i Tereze Rukober, a pridružile su se i druge učiteljice u osmišljavanju ovog događanja. Učenici i njihovi roditelji zajedničkim su snagama rješavali razne matematičke zadatke na hrvatskom i engleskom jeziku, zaigrali tangram, sudoku, trimino, okušali se u origamiju i zajedno uronili u matematičke čarolije. Grickalica također nije

nedostajalo. Sat vremena zabavne matematike prošlo je u hipu, a vjerujemo da su se neke igre zaigrale i kod kuće. Oduševljeni odazivom i pozitivnim reakcijama sudionika sigurni smo da se u još većem broju vidimo i na sljedećoj Večeri matematike iduće godine!

JUTRO ROSOM POŠKROPLJENO

Pedagoginja OŠ Zvonka Cara Julijana Plenča predstavila je novu knjigu pjesama pod naslovom *Jutro rosom poškrupljeno*. Knjigu su predstavili ravnateljica Gradske knjižnice Crikvenica Irena Krmpotić i urednik Milan Zagorac u ime izdavača studija TIM. Naslovnicu zbirke oslikala je profesorica likovne kulture Alison Mavrić. Stihove pjesama čitala je profesorica Sanja Krešić, a učenice Chiara Pečaver i Stella Jud otpjevale su nekoliko pjesama uz pratnju gitara. Novac prikupljen od prodaje zbirke namijenjen je u humanitarne svrhe za liječenje jednog dječaka iz Crikvenice i jednog mladića iz Rovišća.

NOVO JUTRO

galopom je dojurilo,
iz sna me probudilo,
zorem zarudilo,
u snove se uplelo,
trepavice podiglo,
tvoje ime donijelo.
... jutro
novo...
a ti u njemu isti,
kao nekoć,
stvaran i nestvaran,
vidan i nevidan,
kodiran i šifriran.
... jutro
novo...
a u njemu stoljetna tišina,
a u njemu novi uzdah,
novi uzdah, a stari mi.

Nika Sundać, 8.a

SPREMAM TE U JUTARNJU PJESMU

Jutro je
izvuklo kišobrane.
Stiglo je, baš kao i jučer,
baš kao i sutra.
Tjedan prolazi,
tamno je,
kiša lije.
Sudaraju se oblaci,
sudaraju se boli,
sudaraju se misli,
sudaraju se tišine.
Jutro je stiglo,
mene ništa ne pitajući,
odgurnulo snove i
na pozornicu
namjestilo zbilju.
Prenem se,
opet ću te izgubiti.
Izvlačim te iz snova,
djelomičnog,
ne pamtim sve detalje i
spremam te u jutarnju pjesmu.

JUTARNJA ŽURBA

jutro već
nestrpljivo poskakuje,
u kose se pleće,
požuruje,
upozorava,
spominje posao i njegova trebanja.
zastajem,
pod jastučnicom moram
ostaviti snove.
cesta već čeka,
bura utihnula.
auto hladan,
još tamno je,
a u ruci topli mirisni napitak
kao da mi želi zaželjeti
jedan lijep i miran dan.
jutarnja žurba
pogled zanesen
i kratka pjesma,
tek korak od sna i nesna.

PRIPREMNA NASTAVA HRVATSKOG JEZIKA

Tijekom školske godine 2017./2018. u našoj školi organizirao se Program hrvatskoga jezika za pripremnu nastavu. U njemu su sudjelovale dvije učenice koje su nedostatno poznavale hrvatski jezik – Vivian Konotarević, koja je došla iz Australije te Alliah Denise Pangalay, koja je došla s Filipina.

Nakon održane pripreme nastave (70 sati) učenice su pristupile ispitu koji se sastojao od dvaju dijelova, pisanoga i usmenoga dijela. Na usme-

nome dijelu ispitivalo se čitanje s razumijevanjem, prepoznavanje pojmova, opisivanje slike te pitanja iz svakodnevnoga života. Učenice su potvrdile napredovanje u poznavanju hrvatskoga jezika u odnosu na zatečeno poznavanje jezika. Pokazale su snalaženje u formuliranju odgovora, primjerenu upotrebu pojmova iz svakodnevnoga života u zadanome kontekstu te poznavanje jezičnih struktura u skladu s normom hrvatskoga standardnog jezika u

usmenoj i pisanoj komunikaciji. Iako su učenice napredovale u odnosu na početni stupanj poznavanja hrvatskoga jezika, potrebno je uložiti još mnogo truda u njihovu odgojno-obrazovnome procesu, no ne sumnjamo u njih kao ni u angažman njihovih učitelja i suučenika. Djevojčice su naišle na odobravanje školsku i izvanškolsku okolinu koja će im poslužiti kao dodatna podrška u usvajanju novih znanja i iskustava.

Ana Buterin, prof.

ALLIAH uči hrvatski

Od 31. svibnja do 19. lipnja 2018. u Osnovnoj školi Zvonka Cara održao se Program hrvatskoga jezika za pripremnu nastavu za učenicu Alliju Denise Pangalay. Riječ je o programu namijenjenom učenicima koji ne znaju ili nedovoljno znaju hrvatski jezik. Predviđeno trajanje programa jest 70 sati unutar kojih se podrazumijeva intenzivno učenje hrvatskoga jezika tijekom najviše jedne nastavne godine. Učenici koji njime brže ovladavaju, mogu se prije uključiti u redovnu nastavu, djelomično ili potpuno. Alliah je živjela na dalekim Filipinima gdje nije imala priliku učiti hrvatski jezik kao ni dolaziti s njime u bilo kakav doticaj. Preseljenjem u Hrvatsku susrela se s novim izazovom, a pristupila mu je vrlo hrabro.

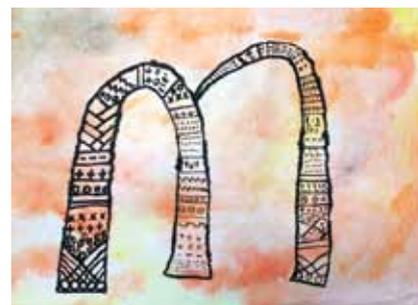
Uz dopuštenje Ministarstva znanosti i obrazovanja organiziran je Program hrvatskoga

jezika za pripremnu nastavu. Prvotnih 70 sati Alliah je odradila uz mentorstvo profesorice Ane Buterin, a sljedećih 70 uz mentorstvo profesorice Iris Mrzljak. Alliah je na kraju odrađenoga programa pokazala osobit napredak u svim jezičnim djelatnostima: slušanju, govorenju, čitanju i pisanju. Time je položila ispit iz pripreme nastave. Sada se izražava s većom

lakoćom, rječnik joj je bogatiji, a i sama je puno opuštenija u razgovoru sa svojim profesorima i vršnjacima. Nakon čestitanja i suza radosnice Alliah je, u ugodnu druženju s mamom, mlađim bratom i profesoricom Mrzljak, proslavila prolazak na ispitu u kavani Toš. Nadamo se da će nastaviti biti uporna u postizanju uspjeha te da će s vremenom savladati sve jezične i druge barijere koje joj se nađu na putu. Njoj i njezinim mentoricama želimo daljnje uspjehe u životu i radu.

Iris Mrzljak, prof.

MJESEC HRVATSKE KNJIGE SVEČANO OTVOREN U NAŠOJ ŠKOLI

Mihael Mihalić, 6.a

U auli naše škole održala se 13. listopada 2017. godine svečana priredba povodom Mjeseca hrvatske knjige, manifestacije koja promiče knjigu i kulturu čitanja. Priredbi je prisustvovala i ministrica kulture Republike Hrvatske Nina Obuljen Koržinek. Oko 12.40 počeli su se okupljati gosti te se naša aula brzo napunila. Cijeli događaj snimila je i televizijska kuća HRT. Pozornica je bila prekrasno uređena, a još je ljepše kada se zna da su ju uredile dječje ruke naše likovne skupine pod vodstvom prof. Alison Mavrić. Ravnateljica Gradske knjižnice Crikvenica Irena Krm-potić upoznala nas je s projektom nove knjižnice te je prikazan film o povijesti knjižnice u Crikvenici i Selcu. Rea Jeličić, učenica 8.a razreda, upoznala nas je s dalj-njim tijekom programa, a članice dječjeg čitateljskog kluba Biblece izvele su igrokaz „Selidba mačka Cara Edgara“. Mauro Antić na harmonici je odsvirao melodiju pje-sme „Crikvenice moja“, a nastupio je i Trio Crikvenica. Mještanke Selca, odjevene u narodne nošnje, otplesale su selačko kolo. Joso Butorac pjesmom je svečanost priveo kraju te su posjetitelji poslije uživali u prigodnom domjenku.

Natalija Grozdanić, 5.b

DRŽAVNO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Od 25. do 28. travnja 2018. održano je državno Natjecanje iz biologije. Domaćin je bila OŠ Zvonka Cara iz Crikvenice čiji su učenici sa svojim učiteljima pripremili zanimljiv i kvalitetan program za svečano otvaranje natjecanja. Na natjecanju je sudjelovalo 107 učenika i 75 mentora. Otvorila ga je Klara Tomašković, učenica 4. razreda XV. gimnazije Zagreb, koja je više godina sudjelovala na natjecanjima iz biologije i postizala zapažene rezultate. Za mentore i učenike predavanje „Miskonceptije u evoluciji” održao je mag. sc. Josip Skejo. Sve kategorije natjecanja održane su prema unaprijed dogovorenim terminima i pravilima. Prva mjesta na ispitima znanja osvojili su: Dora Lešnjak (7. r.), Patrik Pavić (8. r.),

Marina Hajdarović (1. r. SŠ), Marijan Višić (2. r. SŠ), Anton Bilić (3. r. SŠ) koji pohađa gimnaziju u Srednjoj školi dr. Antuna Barca u Crikvenici i Tea Arvaj (4. r. SŠ). Uz ispite znanja vrednovali su se i projekti. Sudionici natjecanja imali su priliku posjetiti Aquarium, Muzej Grada Crikvenice, otići na izlet u zaleđe Crikvenice te sudjelovati u keramičarskoj, grafičkoj i drugim radionicama koje su pripremili učitelji iz škole domaćina. Organizirano je i zajedničko druženje učenika, mentora i članova Državnoga povjerenstva uz kušanje delicija iz dijelova Republike Hrvatske iz kojih su došli sudionici natjecanja.

Alba Leona Čačić, 8.a
Adna Mulalić, 8.a

PISMO

zahvale ...

U ime naše škole i učenika te u svoje osobno ime zahvaljujem se Vašoj školi – OŠ Zvonka Cara, svim djelatnicima i Vama na otvorenoj i iskrenoj gostoljubivosti, toploj domaćinskoj atmosferi, nesputanom druženju i odličnoj organizaciji tijekom državnog Natjecanja iz biologije koje se održalo u Vašoj školi od 25. do 28. travnja 2018. godine. Dočekala nas je vesela, lijepo uređena škola s kulturno-umjetničkim programom, izložbom učeničkih radova i organiziranim radionicama. U gradu Crikvenici proveli smo četiri sunčana dana – radom, natjecanjem i kreativom ispunjena. Upoznali smo prirodne, kulturne, gospodarske, povijesne i druge vrijednosti ovog područja... Zaista smo se osjećali SUPER! HVALA SVIMA!

Srdačan pozdrav,
Vlasta Sorić, prof.
OŠ Miroslava Krleže, Zagreb

DANI KRUHA

Netko je rekao: „Ljubav je poput svježeg kruha. Uvijek ju iznova treba mijesiti”.

Selce je uvijek za ljubav, prijateljstvo i zabavu, ali i za svježi kruh. On se mijesio u svim oblicima. Vrijedne ruke svakog odjeljenja pokazale su svoje umijeće. Uz pomoć kvasca ili bez njega, ekoproizvod ili turboslatki nonin recept pa čak i nepečeni kolači, sve je to razveselilo mališane Područne škole Selce. Uz svoje učiteljice, veliku pomoć tete Jelkice i učiteljice Dubravke te tete kuharice Dijane selački učenici ponovo su uspjeli ostvariti svoj projekt te Dane zahvalnosti za plodove zemlje obogatiti pjesmom, slikom, filmom i onim najslađim – kušanjem vlastitih proizvoda.

Svaki učenik dao je sve od sebe, a učiteljice su mogle samo reći da je svaki od njih DOBAR KAO KRUH.

KNJIŽNICA

Najljepše mjesto, uz knjigu, uživo – knjižnica. Kada u goste dođe netko domaći, vrlo zanimljiv, a mi sami ispričamo cijelu knjigu i igramo najzanimljivije stare igre, dva sata prođu u trenu. Gospođa Ljiljana Došen približila nam je priču o malom Orehoviću, mi smo postali glavni likovi i pisci pa će gospođa Ljiljana, možda već uskoro, napisati i nove nastavke ovog neobičnog čovječuljka.

KUPANAC

Završiti, ili početi, novu školsku godinu morskim užiticima, plivanjem, ronjenjem, skakanjem ili igrama u pijesku, a k tome i započeti tako prve školske dane prvog razreda, samo nekolicini ostane nezapamćeno. Ponavljamo gradivo i znamo da ulaskom u školu svi moramo znati plivati, a kako to drugačije dokazati nego vježbom u moru i uz more. Selačke plaže podsjećaju na male Karibe, a mi uživamo kao pravi turisti!

Pripremila: učiteljica Anamarija Grbčić-Pahlić

VJEŽBA

Ove godine uključili smo se u novu slobodnu aktivnost – sportsku igraonicu. Počeli smo igrama u moru i uz more, odlučno nastavili u Dječjem tjednu i igrali se na svim sportskim mjestima u Selcu – na igralištu, u prostorima karlovačkog odmarališta i na njihovim igralima, u učionici, hodniku škole, na stablima, u kampu... Tražili smo bilo koje mjesto za zdrav život znajući da smo daleko od toga da dobijemo svoju minidvoranu. No, mi nikada ne odustajemo jer znamo da je za djecu najzdraviji život kroz igru.

PRODUŽENI BORAVAK U PŠ SELCE

UČENJE, SPORT, GLAZBA, IGRA I DRUŽENJE

Produženi boravak namijenjen je učenicima razredne nastave. To je oblik odgojno-obrazovnog rada koji se u našoj školi provodi neposredno nakon redovne prijedpodne nastave. Osnovna škola Zvonka Cara u Crikvenici realizirala je produženi boravak 2012. godine u matičnoj školi, a 2017. u Područnoj školi Selce.

Suvremeni način života roditeljima je otežao mogućnost kvalitetnog zbrinjavanja djece nakon redovne nastave. Produženi boravak svim korisnicima osigurava prehranu i

kvalitetan nastavak učenja, a zatim i niz aktivnosti sve do 16.30 svakog radnog dana.

Produženi boravak u Selcu prve radne godine imao je desetero, a školske godine 2018./2019. svega osam učenika. Roditelji su istaknuli kako im je najvažniji dio programa onaj tijekom kojeg učenici ručaju, a zatim i uče te pišu domaću zadaću. No, važno je naglasiti da produženi boravak znači puno više od navedenog. Svakoga dana učenici zajednički sudjeluju u glazbenim, tjelesnim i likovnim aktivnostima. Najčešće u manjim grupama ili timovima gdje se izvrsno razvijaju socijalne vještine. Učenici produženog boravka u Selcu uživaju u sportskim aktivnostima. Glazba ih prati u svemu što rade i već su navikli na raznolike zvuke glazbe tijekom učenja i rada općenito. Redovito simbolično obilježavaju važne dane, državne blag-

dane, a pritom puno toga i nauče. Vrlo je važno naglasiti da je odgojni segment produženog boravka jedan od ključnih s obzirom na to da su učenici dvije trećine dana institucionalizirani.

Ponosni smo što i u našoj maloj područnoj školi koja ima tridesetak učenika možemo ponuditi ovakvu vrstu rada i vjerujemo da svaka kvalitetna suradnja škole i roditelja rezultira izvrsnošću učenika i kvalitetom njihova života.

Kristina Jurčić,
učiteljica u produženom boravku

PODRUČNI ODJEL „THALASSOTHERAPIA“

POSEBNOST

naše škole

Temeljem članka 42. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Thalassotherapia Crikvenica, a na temelju ranije dobivene suglasnosti Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa (2003.), ustrojen je 2004. godine Područni odjel OŠ Zvonka Cara „Thalassotherapia“.

U bolnici je dnevno oko 50 djece osnovnoškolske dobi, a tijekom školske godine ondje se liječi oko 500 djece. Djeca dolaze iz čitave

Hrvatske i na Dječjem odjelu borave u pravilu dva ili tri tjedna. Bolnica posjeduje odgovarajuće prostore za održavanje nastave. Nastavni proces održava se u poslijepodnevnom satima od 13.15 do 18.50. Gotovo svi učenici boluju od iste bolesti (astme) što olakšava organizaciju nastave. Problem je fluktuacija učenika koja se događa dnevno i zahtijeva poseban rad koordinатора aktivnosti (voditelja Područnog

odjela). Nastavni program provodi se prema tjednom rasporedu i ima sva obilježja redovne nastave. Područni odjel „Thalassotherapia“ ima dva kombinirana odjela nižih te dva kombinirana odjela viših razreda.

PRODUŽENI BORAVAK U MATIČNOJ ŠKOLI

LJEPOTA JE U RAZLIČITOSTI

U produženom boravku naše škole svakodnevno se izmjenjuje vrijeme učenja, igre, odmora i kreativnih aktivnosti. Nastojimo biti svestrani, maštoviti, znatiželjni, inovativni. Često obilježavamo važnije datume u godini poput Međunarodnog dana nenasilja, Međunarodnog dana glazbe, prvog dana jeseni i slično. Dobrom motivacijom nastojim u učenicima pobuditi interes za odabranu tematiku koju istražujemo. Često djelujemo u paru i timski razvijajući pritom suradnju, toleranciju, komunikaciju, solidarnost. Posebno me veseli njihova znatiželja i uzbuđenje tijekom odrađivanja zadataka.

Tijekom školske godine, između ostalog, obilježili smo i Svjetski dan kravate izrađujući kravate origami tehnikom koja je učenicima bila vrlo zanimljiva. Ukrasivši dobivene papire, vođeni korak po korak svaki je učenik izradio unikatnu kravatu koju je toga dana ponosno nosio.

Mjesec hrvatske knjige započeli smo odlaskom u knjižnicu gdje nas je naša knjižničarka upoznala s različitim enciklopedijama i načinom snalaženja u njima. Ozarenih lica učenici su proučavali enciklopedije o životinjama, znanstvenim postignućima, svemiru, prirodi... Tijekom mjeseca donosili su i svoje enciklopedije, predstavljali ih te smo svakodnevno istraživali temu prema zajedničkom odabiru.

Upozorili smo i na važnost tolerancije u našem društvu i svakodnevnom boravku u školi prigodno ukrasivši učionicu. Zaključili smo da je ljepota u različitosti i da je svatko od nas jedinstven i neponovljiv.

Izvanučioničku nastavu provodimo pri smjenjivanju godišnjih doba te šecući svojim gradom uočavamo promjene u prirodi i uživamo u njezinim ljepotama.

Svakodnevno zajednički nastojimo da nam u produženom boravku bude ugodno, da budemo opušteni, učenici stječu nova prijateljstva, znanja i utječu na osobni razvoj.

Anita Kršul,
učiteljica u produženom boravku

BOŽIĆNA BAJKA U NAŠOJ ŠKOLI

Dječji božićni sajam 2017. godine održan je 15. prosinca s početkom u 15 sati.

Taj, sada već tradicionalni događaj, održava se u našoj školi svakog prosinca. Cilj je sajma prikupljanje novca za razne potrebe škole, ali na način da se svi pritom i zabave. Kao i uvijek najzaslužnije su članice Učeničke zadruge „Zvončica“ koje marljivo izrađuju ukrase i razne uporabne predmete. Pripreme za sajam počinju nekoliko tjedana prije njegova održavanja kako bi se

ostvarilo sve planirano. Osim marljivih Zvončica u organizaciji sajma sudjeluju i učenici, njihovi roditelji, učitelji te brojne udruge. Za zabavni dio, odnosno priredbu, zaslužni su mnogi učitelji i učenici koji marljivo pripremaju program.

Taj su sajam otvorile Chiara Pečaver i Stela Judd svojim nastupom uz pratnju gitara nakon čega je ravnateljica škole Desiree Pečaver održala govor. Pozornicom je uskoro zavladao pravo božićno ozračje – plesalo se, pjevalo i recitalo, a

svoje umijeće pokazale su i gradske mažoretkinje.

Na samom završetku priredbe nazočnima se na velikoj podršci zahvalila majka Dominika Bosanca jer je dio prikupljenog novca doniran za liječenje našeg dojučerašnjeg učenika.

Sretan i blagoslovljen Božić te veselu novu 2018. godinu na kraju programa svima je čestitala ravnateljica naše škole sa željom i nadom da se vidimo i dogodine.

Nika Starčević, 7.a

Moj dojam...

Ja sam također bila dio priredbe, nastupala sam sa svojom plesnom skupinom „Libre“. Na početku sam imala tremu, ali na kraju je sve dobro završilo. Ugođaj je bio predivan, pun božićnog duha. Bilo je mnogo posjetitelja koji su uživali u programu. Božićni je sajam bio vrlo uspješan jer su prikupljene donacije za liječenje našeg bivšeg učenika Dominika Bosanca i novac za potrebe škole.

Nika Šnjarić, 7.a

DJEČJI BOŽIĆNI SAJAM

slikom i stihom

Približava se, već praporci mu zvone i ove godine ispunjava snove. Školu je u bajku pretvorio, učionice blještavim uradcima ispunio, hol se u kavansko ruho obukao, zid se dječjim pogledima nasmijao. Približava se božićni sajam naše škole, sajam koji posjetit' svi vole. Bit će plesa, bit će pjesme, bit će lijepo riječi i osmijeha, prava razigrana slika sreće. Bit će tu kolača i kavice, bit će svake fele anđelčića i vrijednih keramičkih kućica, ikebana i ogrlica, sitnica što nasmijat će dječja lica. Slikanje s Božićnjakom, kupovina za afričke prijatelje, paketi iznenađenja, bit će ispunjenih želja. Uz sve to, kao svjetlost što za Božić blista, Dominikov štand širit će posebne note, srca će skladati simfoniju dobrote.

Julijana Plenča, pedagoginja

Fotografije : Matej Paluh

KAD SE MALE I VELIKE RUKE SLOŽE, SVE SE MOŽE!

„Stvoreni u zajednici da bi zajedništvo živjeli.“ To je poveznica svih djelatnika, roditelja i učenika OŠ Zvonka Cara koji već tradicionalno više od dva desetljeća organiziraju Dječji božićni sajam. Pitate se kako je to moguće... e pa morate doći u našu školu koja već dva mjeseca prije Božića udiše blagdansko raspoloženje. Naši učenici, roditelji, učitelji i svi drugi koji slučajno ili namjerno zakorače u aulu naše škole, sa smiješkom

na licu osjete dobrotu, zajedništvo i kreativnost. Svakoga u školi razvesele dječji likovni radovi koji bogate prostorije hodnika i učionica, a osobito uređenost naše pozornice koja je svake godine rezultat marljivosti i kreativnosti naših učenika, na kojoj se svakodnevno odvijaju plesne i

dramske probe. Nositelji kreativnih ideja su voditelji sekcija naše Učeničke zadruge „Zvončica“: **Alison Mavrić**, prof. (voditeljica likovno-grafičke skupine), **Diana Crnić**, dipl.iur. (voditeljica keramičarske skupine) i **Anja Kostanjšek Brnić**, mag. prim. educ. (voditeljica likovne

skupine „Zvončići“).

Među članovima zadruge posebno se ističu „Kreativne Zvončice“ čija je voditeljica **Smiljka Švarc**, nastavnica razredne nastave. Njihove vrijedne i spretne ruke dodatno obogaćuju božićnu čaroliju. Svako slobodno vrijeme posvećuju školi te na razne načine pomažu u organizaciji Dječjeg božićnog sajma. Ne znam može li itko zamisliti, ali pojedine „Zvončice“ sudjeluju u sajmu od samog početka,

što znači već 22 godine. Tu moramo posebno istaknuti gospođu **Anitu Škiljan** koja je naš najvjerniji član i ovom joj se prilikom od srca zahvaljujemo. U te 22 godine pridonijela je svojim radom puno učlanivši u „Zvončice“ mnoge roditelje i vanjske suradnike škole. Sve je to rezultiralo time da se i društvena zajednica uključi u organizaciju sajma na razne načine: novčanim donacijama, prikupljanjem paketa iznenađenja, izradom božićnih ukrasa... Ponuda na Dječjem božićnom sajmu raznolika je. Osim božićnih ukrasa, aranžmana i paketa iznenađenja, na sajmu možete degustirati slastice koje tradicionalno pripremaju kavane „Toš“ i „Milman“. Zahvaljujući uspješnoj prodaji tih kolača, zadruga svake godine obogati školske prostorije informatičkom i drugom opremom koja uvelike pomaže u kvalitetnijem nastavnom procesu.

„Bez obzira koliko smo mali, uvijek možemo podariti radost, toplinu, ljubav i mir“.

Voditeljica UZ „Zvončica“

Anja Kostanjšek Brnić, mag. prim. educ.

UČENIČKA ZADRUGA „ZVONČICA“

Učenička zadruga „Zvončica“ djeluje u Osnovnoj školi Zvonka Cara Crikvenica. Zadruga je prvotno osnovana već 1997. kada je Školski odbor 4. prosinca te godine donio Odluku o osnivanju Školske učeničke zadruge koja

bi u svojim sekcijama izrađivala nakit, ukrase i druge predmete te svojom prodajno-uslužnom djelatnošću organizirala Dječji božićni sajam. Ta je zadruga djelovala sve do 2012. godine isključivo radi izrade božićnih ukrasa koji su se svake godine prodavali na sajmu.

Učenička je zadruga osnovana kao izvannastavna aktivnost koja prelazi školske međe, ima društveno-gospodarsku, ekološku i sociokulturnu svrhu i otvara školu svim građanima Crikvenice i šire.

Zadruga je obnovljena 2012. i dobila je naziv Učenička zadruga „Zvončica“. Iste godine uključila se u Hrvatsku udruhu učeničkog zadrugarstva (HUUZ). Trenutno je u aktivnosti zadruge uključeno 35 učenika te 12 roditelja. Sve svoje proizvode premijerno izlaže svake godine na županijskoj smotri te nakon toga na raznim sajmovima.

PUTOVANJE U BRUXELLES

Početkom prosinca 2017. primam sretnu vijest, jedno veliko iznenađenje da zajedno s još osam djevojaka putujem u Bruxelles predstavljati našu zemlju u sklopu manifestacije „Djeca Hrvatske za djecu Europe“. Ekipo crikveničkog zbora Raspjevani slavuji i predstavnice našeg poznatog festivala „Neki novi klinici“ pod vodstvom prof. Darka Majstorovića činile smo Chiara, Sara i ja iz OŠ Zvonka Cara te Petra, Alin, Stella, Ema i Nina iz drugih škola. Uslijedila je panika, pakiranje kofera, nervoza da nešto ne zaboravim...

Došao je taj dan, 4. prosinca 2017. Let je bio vrlo rano iz Zagreba te smo krenuli iz Crikvenice u dva ujutro. Na aerodrom u Zagreb otpratila nas je naša ravnateljica Desiree Pečaver i zaželjela nam sretan let. U avionu je bio i drugi dio ekipe, iz Zagreba s kojom smo zajedno održali koncert: voditeljica zbora Nensi Atanasov, Klinici s Ribnjaka, orkestar Alana Bjelinskog, Mia Herceg, Ricardo Luque, Ksenija Erker te glavna zvijezda našeg putovanja Davor Gobac i naravno voditelji Mirko Fodor i Karmela Vukov-Colić. Sam let protekao je uz pjesmu, druženje i zabavu. Stigli smo u Bruxelles, u srce Europe. Svaki trenutak proveden tamo bio je organiziran. Najprije smo posjetili Atomium. Iako nismo ulazili u njega slikali smo se i divili koliko je velik. Potom smo posjetili park Mini Europa s minijaturama poznatih europskih građevina što je bilo veoma zanimljivo. Nakon razgledavanja otišli smo na ručak, zatim u Hostel Hello gdje smo se smjestili. Malo smo se odmorili, obukli uniforme za nastup i otišli u Velesposlanstvo Republike Hrvatske gdje smo pjevali uz pratnju gitare.

Zatim smo posjetili trg Grand Place gdje smo vidjeli veliki *light show* koji je mene osobno oduševio. Probali smo poznate belgijske vafle s jagodama i šlagom, prošetali adventskim štandovima i prvi dan u Bruxellu je prošao. Vratili smo se u hostel na spavanje gdje nije nedostajalo zabave, pjesme i druženja s Klincima s Ribnjaka. Sve je bilo super. Drugi dan nakon doručka otišli smo na tonsku probu u kazalište Bronks gdje je održan koncert u kojem su uživali i naši zastupnici u Europskom parlamentu. Tijekom pauze imali smo vremena za kupnju suvenira i odlazak u Mc Donalds, a nakon koncerta za razgledavanje Bruxellesa. Treći dan posjetili smo Europski parlament, održali kratak nastup uz gitaru i ručali s parlamentarcima. Povratak u Hrvatsku bio je obogaćen, upotpunjen nekim novim iskustvom, oduševljenjem, dobrim raspoloženjem i doživljajem za pamćenje.

Carmen Benić, 7.b

MATURALAC

Jesensko jutro. Sedam sati ujutro. Tri dana. Maturalac. Crveni kofer i Galaxy Vans torba me čekaju. Osam sati ispred škole. Kroz oblake prodiru snažne sunčeve zrake. Po prognozi bit će lijepo vrijeme. Meteorolozi su vrlo pametni ljudi, uvijek znaju unaprijed.

Veseli osmaši okupili su se pred školom. Buka! Galama! Guranje za mjesto u autobusu. Zavladao sunce nebom. Krećemo. Kroz prozor gledam more kako bliješti, trava zelenija nego ikad prije, ljudi se mršte jer moraju na posao, a učenici još nerazbuđeni kreću prema školi. Prva stanica Zadar, središte zabave na Jadranu. Kalelarga među kućama. Miris kave i pekarskih proizvoda osjeća se zadarskim ulicama. Zidine i zeleni prozori.

Orgulje na kojim se okupilo mnoštvo turista. Pozdrav Suncu. Slikanje. Plave pločice. Jako sunce. Miris mora i ugoda topline. Za ručak pašta *bolognese* u restoranu u kojem prevladava drvo. Ljudi dragi i pošteni. Dalmatinski naglasak. Puno štandova na ulicama. Most. Stare kamene katedrale i crkve. Sladoled i suveniri. Golubovi se skupili na kipovima.

Primošten. Odsjedamo u Hotelu „Zora“. Disco zabava. Plesanje i pjevanje. Umorni odlazimo u svoje trokrevetne sobe. Ranojutarnje buđenje. Doručak. Švedski stol. Miris tek pečених palačinki, topli čaj, kakao, hrenovke, peciva. Za desert hrpa čokoladnih kolača. Crveno-bijeli stolnjaci. Odlazak u autobus. Glasno pjevanje. Slušanje vodiča. Iskrcaj.

Trogir. Šetnja. Katedrala sv. Lovre cijela sagrađena od kamena. Radvanov portal. Odlazak u Split. Stadion HNK Hajduk na Poljudu. Tribine. Veliki grb HAJDUKA. Toplo sunce i ptice u letu, zelena trava i golovi. Miris pobjede. Trofejna sala, trofeji i medalje. Dresovi najboljih igrača, svlačionice.

Centar Splita. Riva. Lokalni vodič pokazuje nam Dioklecijanovu palaču. Pomalo neugodan miris na Rivi. Mnoštvo visokih palmi po kojima je Split poznat. Nanizane jedna do druge.

Zatim slijedi Klis. Velika tvrđava na Klisu u kojoj se održavalo vjenčanje. Čula se radosna glazba. Hodanje je bilo pomalo iscrpljujuće. Predivan pogled koji oduzima dah s vrha tvrđave. Šuma, kuće poredane jedna do druge, bučna cesta, zrakoplov u prolazu, mirisno, šareno cvijeće. Večera u hotelu. Kupanje u zatvorenom bazenu. Prostorija je mirisala na klor. Disco zabava. Karaoke i plesanje, a zatim spavanje.

Treći dan. Tužni i umorni. Zadnji je dan. Ukusan doručak. Odlazak autobusom u Šibenik. Najstariji hrvatski grad na Jadranu. Visoke ulice i zeleni prozori. Stara katedrala sv. Jakova. Šetnja uskim uličicama starog dijela grada. Nastavak putovanja. Mjesto Dubrava kod Šibenika. Gusta borova šuma. Koze i ovce se hrane. Dolazak šumskim putićem do Sokolarskog centra. Jedinstveno, umirujuće i neobično mjesto. Upoznavanje s tajanstvenim životom nebeskih grabežljivaca, sokoli i sove. Sove s velikim očima i krilima. Sokol mužjak manji od ženke. Hrane se pilićima. Miris prirode i božanstva. Nakon ručka NP Krka. Sedrene kaskade. Otoci. Jezera. Zrcale prirodne ljepote. Zvuk slapova i prirode. Polazak za moj grad Crikvenicu.

Nora Smiljanić, 8.b
Pozica, pohvaljeni rad

VUKOVAR

Osmi razredi bili su od 26. do 28. travnja 2018. na terenskoj nastavi u Vukovaru. Išlo je 45 učenika i četvero učitelja. Učenike su pratile njihove razrednice Lana Manestar i Mirela Majnarić, nastavnik informatike Damir Donadić te nastavnica povijesti Branka Brnić. Odsjeli smo u Hostel u „Dubrovnik“, a jeli u restoranu Istra. U program su bila uključena predavanja „Domovinski rat“ i „Bitka za Vukovar“, posjet Gradskom muzeju Vukovar i Muzeju vučedolske kulture, obilazak Spomen-doma hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, prostora Memorijalnog centra Domovinskog rata te Masovne grobnice Ovčara. Posjet Vukovaru završava Školom mira i kvizom za učenike. Na kvizu su sudjelovali učenici 8.a razreda Klaudija Stjepanović i Teo Krmpotić koji su s visokih 17 bodova pobijedili ostale škole.

Alba Leona Čačić, 8.a

Adna Mulalić, 8.a

SVE MOJE JE IZ BOSNE

POSJET DOMU

BOSNA – šarena vrpca satkana od više različitih kultura koje žive zajedno.

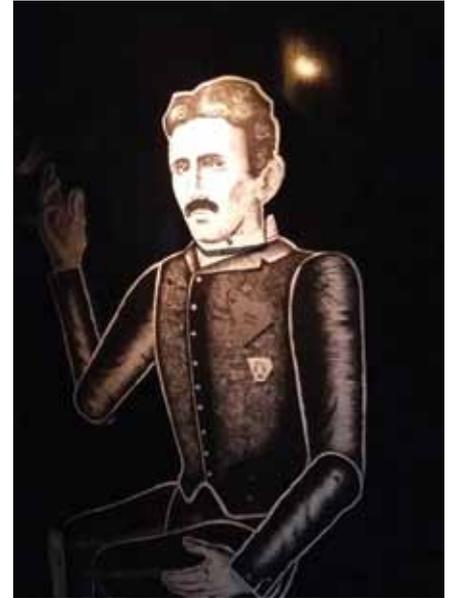
Crikvenica, divan grad u koji sam se nedavno doselila, kulturni je i turistički centar. Periferija vas opčinjava svojim prirodnim izgledom, a što ste bliže pješčanoj plaži ulice su sve punije. Velika obala nešto je što sve zanima, a plava boja Jadranskog mora oduzima dah taman toliko da na njoj odmorite svoje umorne oči. Svanulo je predivno jutro okupano sunčanim zrakama, polako krećemo na dug put. Vozimo se i ja pratim žute putokaze i čekam prvo skretanje u pomalo mračan, ali ne tako dug tunel. Uspinjemo se dugom cestom uz koju se proteže zeleno gusto raslinje i grebeni na osunčanim dolinama. Nastavljaju nas pratiti

sjajne sunčane zrake. Prolazimo pokraj šume visokih, tankih breza. Bujne stogodišnje šume, proplanci i livade s obiljem šarenog cvijeća i ljekovitog bilja, mir i tišina, zaseoci razbacani po padinama. Ne možeš ostati ravnodušan na tu ljepotu. Nestrpljivo iščekujem dolazak pred vrata prelijepe Bosne.

Još malo se vozimo vijugavom cestom što seže do velikog graničnog prijelaza. Na granici su nam dva namrgođena službenika lupila pečat u putovnice. Narednih nekoliko minuta spuštamo se u grad. Tople zrake sunca dodiruju prelijepi zavičaj. Bosna je zapanjujuće lijepa zemlja s nepreglednim nizom prirod-

nih ljepota, kulturom, tradicijom i izrazito dobrim ljudima. Bosna je ponosna na svoju gostoljubivost te postupa prema gostu kao da je član obitelji, a obitelj se nosi u srcu. Krajiški grad Velika Kladaša kao mama mi je koja me čeka uvijek raširenih ruku da dotaknem njezina topla, meka njedra puna ljubavi. Bosna je kao šarena vrpca satkana od više različitih kultura koje žive zajedno u harmoniji. Gdje te nana čeka s bogatom sofrom punom bureka, bosanskog lonca, begove čorbe, a od slatka medena baklava, hurmašice, kadaif. Ne smijemo zaboraviti da su najbolji travnički cévapi. Ašikuje se na malom pendžeru ili staroj avlijskoj kapiji gdje mladi momci pjevaju lijepe sevdalinke lijepim djevojkama. Srce mi se širi, brže kuca na spomen moga grada. Kladaša kao nešto moje, nešto što čini dio mene, moje djetinstvo. Moja ulica okupana zelenilom, kuće u pravilnom nizu, nasmijana lica ljudi, dim koji se vijori iz širokih dimnjaka k plavom nebu. Naša žuta rijeka među zelenim granama koja godinama žubori i nosi sve tajne napaćenog naroda. Moja kuća, moje dvorište, moj dido i moje srce koje kuca za moj zavičaj. Svaki odlazak iz toplog utočišta okupan je tugom, a svaki povratak s osmijehom pamtim po prizoru s brda. Pola moje duše, pola moga srca, pola mene tamo je ostalo...

Adna Mulalić, 8.a
(Lidrano, sudjelovanje na županijskoj razini natjecanja)

MULTIMEDIJSKA IZLOŽBA O NIKOLI TESLI U ADVENTSKOM ZAGREBU

Nikola Tesla zasigurno je jedan od najvećih umova modernog doba. Njegovi izumi i neobičan životni put zaintrigirali su umjetnicu Helenu Bulaju Madunić koja je u zagrebačkom Meštrovićevu paviljonu osmislila i postavila multimedijску izložbu pod nazivom „Tesla – Mind from the Future“. Izložba je to koja je privukla brojne posjetitelje pa tako i učitelje naše škole koji su se zadnjeg dana nastave u prvom polugodištu zaputili u Zagreb. Bila je to ujedno

i prilika za obilazak zagrebačkog adventa, najljepšeg adventa u Europi po izboru posjetitelja. Nakon odrađene nastave i vožnje autobusom, prva postaja bio je ručak u jednoj od brojnih zagrebačkih pivnica nakon čega je uslijedila šetnja Gornjim gradom i popularnim Štrosom. Strpljivo smo se probijali kroz gužvu upijajući mirise adventskih delicija i kuhanog vina. Put nas je zatim odveo u bajkoviti tunel Grič

gdje su nas dočekale predimenzionirane igračke kao dio postava „Želja“ i probudile ono dječje u nama. Izlazak iz tunela vratio nas je u stvarnost, mada još uvijek bajkovitu, obasjanu tisućama božićnih svjetala. Sljedeća postaja bila je upravo izložba o Tesli. Uživali smo u pričama i anegdotama iz njegova života uz izvrsno stručno vodstvo mlade vodičkinje koja nam je pričom nastojala približiti uzbuđljiv i neobičan život ovog velikog uma. Iskušali smo i vožnju virtualnim svijetom, izmjerili razinu stresa (i zaključili kako nam je hitno potreban odmor) te isprobali još neke Tesline izume. Izložba je to koju je svakako vrijedilo posjetiti. Slobodno vrijeme nakon izložbe bilo je idealno za povratak na Advent. Neki su se počastili ukusnim kobasicama, neki zasladili germknedlama, a neki su se odlučili ugrijati vrućim koktelima. Siti i zadovoljni u kasnim satima vratili smo se kućama raspravljajući putem o mogućim destinacijama za sljedeći izlet. A što smo naučili? Pa... najlakše se izgubiti u Zagrebu ako slušaš upute Zagrepanki.

Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

IZLOŽBA O KATARINI VELIKOJ

i prekrasne Rastoke

Iz jednog neformalnog i opuštenog razgovora u zbornici o izložbi koja se priprema u Zagrebu rodila se ideja o stručnoj ekskurziji za učitelje – idemo pogledati izložbu o Katarini Velikoj. Uz puno dogovaranja i pregovaranja profesorica Branka Brnić osmislila je program te dogovorila detalje s putničkom agencijom.

Po završetku nastavne godine, umorni i opterećeni papirologijom „ukrali“ smo jedan radni dan i u jutarnjim satima krenuli u Zagreb. Vozač je bio vrlo „oprezan“ pa smo kasnili na odredište, a vrijeme predviđeno za jutarnju kavu i *shopping* proveli smo u brzom hodu prema Klovićevim dvorima. No, već sam dolazak na raskošnu izložbu pomogao nam je zaboraviti taj problemčić.

Izložba „Katarina Velika – carica svih Rusa“ bila nam je prilika za virnuti u poznati ruski muzej Ermitaž iz čijeg su postava dopremljeni izloženi predmeti. Raskošne haljine, luksuzni uporabni predmeti, umjetnička djela te zanimljive priče stručnog vodstva, ali i upadice naše kolegice Branke privukli su ne samo našu već i pozornost grupice posjetitelja koji su se potajice priključili našoj skupini te s nama uživali u izložbi.

Puni dojmova s izložbe pobjegli smo iz gradske vreve u prirodu. Naše odredište – Rastoke. Posjet smo započeli ukusnim ručkom u restoranu Mirjana, a zatim smo krenuli u šetnju kroz zelenilo, uz mlinice i slapove rječice Slunjčice. Tada smo odlučili da je zapravo najbolje sjesti i uživati u pjevu ptica, šumu vode i igri blještavih tamnoplavih leptira. Družili smo se, smijali i punili baterije.

Put kući pretvorio se u pravi tulum. Naš informatičar Damir Donadić izvukao je gitaru i cijelim se putem orila pjesma. Bio je to baš dobar završetak nastavne godine koji bi svakako trebalo ponoviti.

Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

Tragovi

literarni i
likovni radovi

odrastanja

Chiara Pečaver, 8.b

DJETINJSTVO JE IZVOR SNAGE ZA SVLADAVANJE TEŠKOĆA U KASNIJIM RAZDOBLJIMA

Postoje različita djetinjstva. U nekima je više sreće i sunca, a u nekima češće pada kiša i malo su tužnija. No, kako naučimo svladati teškoće u djetinjstvu, tako ćemo se, kad budemo odrasli, znati nositi s problemima.

Ako sada, kad sam dijete, imam prijatelje i prijateljice koji mi pomažu u svladavanju problema, možda to dragocjeno prijateljstvo mogu sačuvati pa će mi davati snagu i kad odrastem. Njihova podrška i savjet sada mi puno znače, a kako budemo odrastali, razgovarat ćemo o drugim stvarima koje nam se događaju. Prijateljstvo je jedan izvor snage koji želim sačuvati za budućnost. Druga stvar koju nosimo iz djetinjstva je način na koji naučimo rješavati poteškoće i probleme. Teškoće u djetinjstvu su: kako izvršiti sve zadatke za školu, nesretne ljubavi, zašto se prijateljica ljuti na mene i slične stvari. Barem bi to trebali biti problemi jednog djeteta. Ako dopustim da ih netko drugi rješava umjesto mene ili ako odlučim da me nije briga i da se neću zamarati njima, nikad neću naučiti kako sama riješiti problem. Naučiti riješiti problem snaga je koja mi treba za budućnost.

Sve čime sam okružena sada dok sam dijete, moja obitelj i prijatelji, gradivo koje učim u školi, problemi na koje nailazim, igre koje igram, muzika koju volim, sve mi to može pomoći da mi bude lakše ići kroz život.

Korina Derossi, 7.b

Franko Vančina, 6.a

Lara Vuković, 6.a

U STRAHU SU VELIKE OČI

Svatko ima svoje strahove. Nitko ne zna zašto se nečega boji. Kada bi znao, vrlo jednostavno bi riješio problem. Strah je nešto što ne razumijemo, on nas paralizira, razmišlja i radi umjesto nas. Postoji poslovice „Strah je vrag“, a mi moramo odlučiti hoćemo li dopustiti tom vragu da bude velik i jak.

Ja imam svoj strah. To je strah od govora. Ustvari, ne bojim se ja govora. Ja se bojim svog problema koji se zove mucanje. Kad trebam nešto reći, moje tijelo više nije moje. Znoje mi se dlanovi, steže me u grlu, prestanem disati, mozak jednostavno prestane raditi. Strah raste sve više i više i vrlo brzo je duplo veći od mene. To je jako smiješno. Znam što trebam reći, naučila sam gradivo, ali ja to ne mogu izgovoriti i to samo zbog straha da ću opet zamucati. Strah me doveo do toga da nisam željela razgovarati, pogotovo ne s nepoznatim ljudima. Jednog dana skupila sam hrabrosti reći da se želim svega toga riješiti. Mama me odvela u Vraždin – grad anđela, baroka i cvijeća. Ondje je krenula moja borba s mojim strahom, kako ga smanjiti i na kraju otjerati da zauvijek nestane. Borba je teška i događa se svaki dan. Jako me veseli dan kada ja pobijedim. To mi daje poticaj da se i sutra borim.

Svatko ima svoje strahove. Nikoga zbog toga ne smijemo omalovažavati. Treba mu pružiti potporu, hrabriti ga da pokuša savladati strah. Nije sramota tražiti pomoć, sramota je samo odustati. Profesorica Novosel-Herceg rekla je: „Ne postoji čarobni štapić.“ Baš zato, svaki put kada pobijedimo strah, osjećamo se većim, jačim i sve snažnijim.

Dora Rajković, 7.b

Mario Dimec, 6.a

Veronica Leogrande, 6.a

DNEVNIK JEDNE SEDMAŠICE

Moj dan počinje u 7 sati kada se budim za školu. Vani je još mračno, mama ulijeće u sobu vičući: „Budi se, škola je!“ Lijeno ustajem iz kreveta i teturam do kupaonice. Umijem se i odlazim se odjenuti. Mama me požuruje, a ja si, u nastojanju da se požurim, u svoj toj žurbi umalo navučem hlače na glavu. Teškom mukom stavim ogromnu torbu na leđa i izlazim. Mama me vozi do škole i cijelim mi putem nabraja što očekuje od mene, a ja poželim da sav ovaj kaos što brže prođe i da praznici čim prije stignu. Dolazimo do škole i izlazim iz automobila tegleći za sobom onu torbetinu. Ulazim u učionicu, a u njoj pravi kaos, svi viču, skaču, nešto si govore, ali ionako nitko nikoga ne može čuti, a kamoli razumjeti... Sjedam na mjesto i vadim knjige. Još spavam, ali me uskoro bude moji vrlo bučni prijatelji tražeći od mene da im dam bilježnicu da prepisu zadaću. Zvonilo je, ali svi i dalje izlaze iz učionice i ulaze u nju, viču, krevelje se i skaču. Buka se stiža tek kad učiteljica uđe u razred. Nastava počinje, ali svi pogledavaju svakih pet minuta na sat i šapću koliko još ima do kraja. Konačno zvonilo za početak marende i velikog odmora. Na odmoru je još veća graja nego jutros u razredu. Stojim kraj klupe sa svojim prijateljima i razgovaram o svemu i svačemu. Kada zvonilo za kraj odmora, svi se vučemo prema vratima, ali nas svaki put skoro sruše oni mali prvašići i drugašići kojima se očito žuri na nastavu. Svi se križaju i viču za njima, no oni se ne obaziru. Ponovo ulazim u učionicu i nastava počinje. Tako sjedimo i pišemo sve do 14.00 kada se svi sjure u školsko dvorište gdje čekaju roditelje ili autobus. Mama dolazi po mene, jurim do automobila i konačno idemo kući. Jedem i pišem zadaću iz skoro svakog predmeta koji smo imali danas. To pisanje zadaće traje dobrih sat vremena, ako ne i više, jer imam četiri stranice iz ovog, pet stranica iz onog... Nakon dugotrajnog pisanja napokon sam gotova i uzimam mobitel da se odmorim i zaboravim na školu... Navečer, kada je vrijeme za spavanje, ne želim ići spavati jer znam što me čeka iduće jutro. Jedva čekam vikend kada ću biti bez briga i ljetne praznike kada ću tako provesti tri mjeseca... Uhhh, kad će više ti praznici...

Nika Starčević, 7.a

KAD JU VIDIM, PROĐU ME TRNCI...

Tjedan je tek započeo, a ja već brojim dane do vikenda. Dnevne obveze ispunjavam ne razmišljajući o njima. Svako malo misli mi odlutaju na njezinu prekrasnu kestenjastu kosu koja vijori na povjetarcu, njezine smeđe oči i veseli osmijeh na licu.

Veselim se vikendu kad idemo na put jer znam da ću vidjeti i nju, moju tajnu ljubav, kako veselo juri parkom na rolama ili se glasno smije kad razgovara s prijateljicama. Kad me pogleda nasmijana lica, uvijek se zburnim i prođu me trnci. Dok igram nogomet s dečkima, stalno pogledavam prema njoj pa se nadam da će primijetiti kako izvodim finte s loptom i da će se veseliti kad zabijem gol.

Zatvorenih očiju s osmijehom na licu odlutao sam od pisanja zadaće dok je moja savršena tajna ljubav daleko.

Juraj Rasonja, 5.a

Posica, pohvaljeni rad

Lara Vuković, 6.a, proljetni dizajn

Chiara Pečaver, 8.b

Zara Šnajdar, 6.a, proljetni dizajn

MOJ DIDA

Moj djed bio je poseban. Bio je dobar, veliko srce je imao, ne kao kuća, nego kao svemir. Imao je bistro, lijepe oči. Bio je visok, imao je puno kose pa je uvijek nosio češalj te se svako malo češljao. Broj noge mu je bio 43-44.

Sjećam se kako je nekada znao otići u obližnji grad pa bi završio u Zagrebu. Volio je sve, ali nas unuke neizmjenno. Jednoga dana obolio je od tumora, ali ja to tada još nisam znala, mama mi je kasnije rekla, bila sam jako tužna.

On se i dalje družio s nama, sa svojom obitelji. Često ga je baka vodila u Austriju na liječenje.

Napokon je došao Badnjak, svi smo bili jako sretni. Navečer smo se svi okupili u dnevnom boravku, ali je moj djed kojeg smo svi zvali dida ležao u krevetu. Međusobno smo razmijenili poklone. Bilo je lijepo i bili smo veseli i sretni. Kada sam dobila poklone, otišla sam didi, tamo do njegova kreveta. Na maloj stolici pokraj kreveta sjedila je baka, na noćnom ormariću bilo je puno tableta i čaša vode dopola ispijena. Gledala sam jadnog didu. Htjela sam samo da ozdravi i da svi opet budemo sretni. Baka mi je rekla da sjednem na njezino mjesto i gladim didinu ruku. Brzo sam sjela i počela gladiti njegovu hrapavu, naboranu, toplu i ispućalu ruku, baka je otišla u dnevni boravak. Jedva sam gledala jadnog didu. U jednom trenutku izmaknuo je ruku, a ja sam i dalje ostala sjediti. Baka se vratila, a ja sam ostala stajati kod vrata.

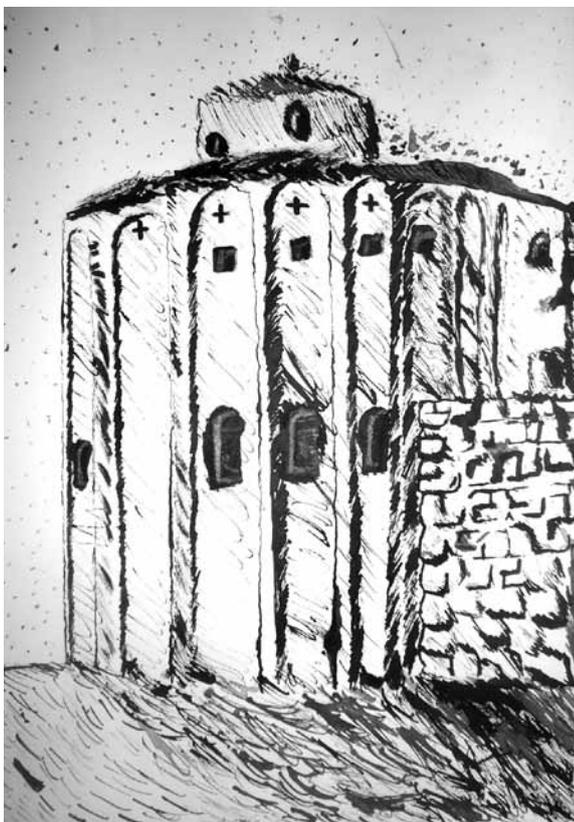
Ujutro su došli tetak i tetka te njihova kći i ja sam počela vikati: „Dobro jutro, Božić je, Božić je, sretan Božić svima!” Oni su odgovorili tužnim glasom: „Sretan Božić.” Bili su odjeveni u crno, vidjela sam još nekoliko ljudi u hodniku koji su isto bili odjeveni u crno. Bila sam zbunjena i nisam znala zašto su tu. Kada sam sišla na donji kat, odmah sam počela tražiti mamu. Čim sam ju našla, upitala sam ju što se dogodilo. Rekla mi je: „Dide više nema.” Zagrlila sam ju i počela plakati. Sve se dogodilo tako brzo, nisam mogla vjerovati. Rekla mi je da ne ulazim u sobu. Zanimalo me pa sam ipak provirila iz daljine jer je ispred sobe bilo mnogo ljudi. To je bila velika pogreška. Bio je to najtužniji Božić ikad.

Mama mi je ispričala kako je umro, ali o tome radije ne bih. Na dan njegova sprovoda svi su plakali pa i ja. Majicu koju sam nosila na sprovodu do dana današnjeg nisam oprala ni nosila. Stoji mi u ormaru kao uspomena na mog NAJBOLJEG SUPERHEROJA DIDU.

Da te mogu barem još jednom zagrliti bio bi to najveći i najtopliji zagrljaj ikad viđen.

Ana Butorac, 6.a

Pozica, pohvaljeni rad

Frane Matošić, 8.b

MOJ NONIĆ

Moj nonić je bil jako dobar čovik. Imel je črni vlasi i plave oči. Ni bil jako visok. Ni bil ni debel. Ni bil ni sportski tip. Vavik se s manun igral i povidal mi je ča mu se dogodilo dok je bil mojih let. Volel san ga slušat. Skupa smo hodili pobirat šparugi i veselo čakulali. Naučil me pisat sa slova i broji. Najviše smo se igrali hartami na briškulu. Vavik je pušcal da ja pobedin, aš je znal da će me to razveselit. Kad je hodil v Riku dohtoru, vavik bi mi prinesal sakakovi bomboni, a nakupoval mi je i puno igračak. Za saku peticu va školi dal bi mi šoldi da spravin va takujin.

Pasala su tri leta da ga više ni, al' mene je on još na pameti.

Dominik Baričević, 6.a

Pozica, pohvaljeni rad

Ela Marija Vukić, 5.b

Rea Vukić, 7.a

SUZE NA MAJČINU LICU

GALEB

Kiša pada, lišće već žuti
Nad morem galeb bijeli
Širi krila i travkama tiho veli:
„Oj, travke zelene, uskoro će snijeg!
Prekrit će vas i zeleni brijeg.
U ogrtač bijeli obući će svih,
Ostat će na nebu samo poneki kist.“

Natalija Grozdanić, 5.b
(nagrada „Malo sunce“
za osnovne škole)

Iako sam ja naj sretniji kad se moja mama smije, na njezinu licu ponekad teku suze. Ona se čak rasplače i na tužne filmove ili neke druge tužne priče. Najtužniji sam kad se rasplače zbog mene. Ponekad ju povrijedim svojim postupcima i ponašanjem na što se rastuži. Bude mi žao zbog toga i na srcu mi bude jako teško pa i meni suze poteku. Uvijek joj se ispričam jer sam svjestan da sam pogriješio.

Ne želim ju više nikada povrijediti, no ponekad u trenutku napravim nepromišljene stvari zbog kojih kasnije žalim. Njezine suze teško mi padaju jer ona ne zaslužuje biti tužna zbog mene.

U dobru i zlu uvijek je tu i pokušava me postaviti na pravi put. Ponekad to ne razumijem, ali znam da je uvijek u pravu i da želi samo najbolje za mene.

Ponosan sam na svoju mamu, volim ju i želim ju uvijek gledati nasmijanu jer svaka njezina suza i mene boli.

Ivan Jadro, 6.b

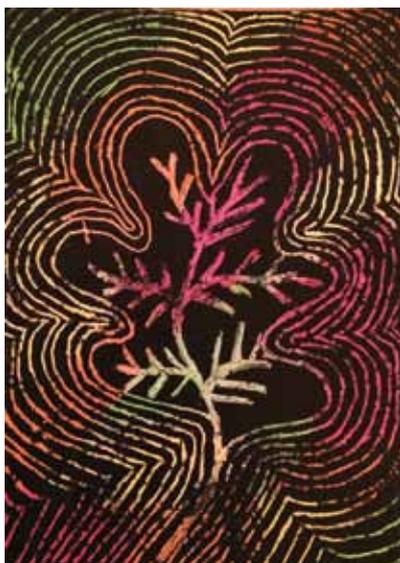
Pozica, pohvaljeni rad

Dominik Rogić, 6.b
bioluminiscentni dubokomorski organizam

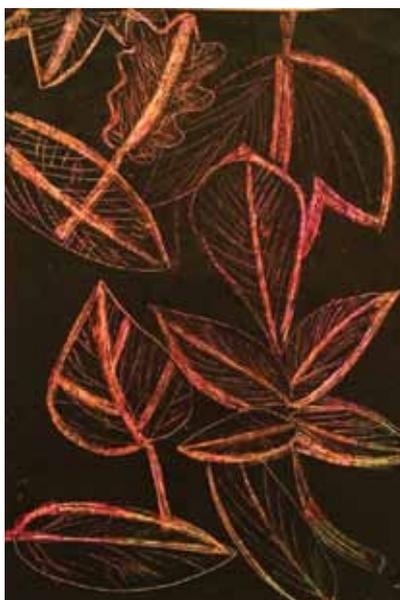
Sofilda Maković, 6.b
bioluminiscentni dubokomorski organizam

Chiara Vičić, 8.b

Lucija Car, 8.b

Mila Ilijanić, 8.b

NOVA JESENSKA PJESMA

Lišće se zacrvenilo,
listopad je počeo.
Ptice su zapjevale,
cip, cip, cip.
Sve je u tišini,
laste već lete na jug.
Vjeverica žir skuplja,
a moja mama na tavi peče kestene.
Sve je puno plodova,
miris je predivan.
Jesen je tooo!

Hana Malnar, 3. r.
PŠ Selce

JESEN

Na livadi lijepoj
nalazim se sada,
suho lišće po meni pada.
Hodam po travi
prekrivenoj lišćem,
list do lista
poput djela kista.
Na jezeru kapljice kiše,
jedna travka lagano se njiše,
sve je tiše, sve je tiše...
I tako će jesen proći,
a snježni ogrtač
livadi u posjet će doći.

Nola Gašparović, 5.b

ZLATNI LISTIĆ

Gledam vjetar
kako huči, buči.
Zove me, kreni!
Sa šarenim društvom
na dugi ples.

Karla Marković, 3. r.
PŠ Selce

KASNA JESEN

Počela je gusta kiša
na ulici nema ni miša.
Žuti list se u jezeru kupa
dok djetlić o drvo lupa.
Suho lišće se na vjetru njiše,
a zadaća se u kući piše.
Mirisnu livadu je snijeg prekrio
i zlatne travke sakrio.
Ogrnula sam se ogrtačem
i zaslادila kolačem.

Rea Džekić, 5.b

UGOĐAJ JESENI

Još jedno jesensko jutro, hladno je, a iz oblaka izviruje sunce. Sve je hladnije, dani su kraći, a šum vjetra koji raznosi lišće po ulici sve je glasniji i glasniji. Spremam se na put i veselim se novim jesenskim avanturama. Na moru lišće zeleno, a tek pokoji žuti list proviruje sa stabla. Vozim se kroz brda, promatram prirodu koja prolazi pored mene kao da sam u filmu. Zeleno drveće, kako se penjem u planine, sve je šarenije. Paleta boja rasula se po brdima pored kojih jurim, a u jednom trenutku nema više lišća, samo grane kroz koje se provlači hladan vjetar. Jesen je ovamo već odavno stigla i zima će brzo. Na svom putu idem dalje i ulazim duboko u kontinent. Ispred mene opet brda žute, narančaste, smeđe i crvene boje koje se prelijevaju jedna preko druge dok se sunčeve zrake probijaju kroz maglu koja se diže. I tako svaki vikend, kad putujem u Varaždin, promatram prirodu i sve bogatstvo njezinih lica. Zanimljiva je jesen, u neke krajeve dođe ranije i tiše, u neke dojadi brzinom munje, a u neke dođe, nacrtá šarenu sliku i ode.

Juraj Rasonja, 5.a

DAS BIN ICH!

Ich heiße Nola. Ich bin zehn Jahre alt. Ich gehe in die fünfte Klasse. Ich habe ein Hobby. Mein Hobby ist Tanzen. Ich habe Trainings am Dienstag und Donnerstag.

Meine Klassenlehrerin heißt Marijana Marić-Tonković. Mein Lieblingsschulfach ist Naturkunde. Am Freitag habe ich Kroatisch, Mathematik und Informatik. In meiner Schultasche habe ich Bücher, Hefte, Federmappen, Farbstifte, Filzstifte, Radiergummis, Kulis und eine Schere.

Ich wohne in Crikvenica. Ich habe keine Geschwister. Meine Eltern heißen Dominik und Sanjin. Ich habe ein eigenes Zimmer. Ich habe ein Bett, ein Regal, einen Teppich und einen Schrank in meinem Zimmer. Ich muss zu Hause mein Zimmer aufräumen, das Geschirrf spülen, den Tisch decken und das Bett machen. Und das bin ich!

Nola Gaparović, 5.b

EIN BRIEF VON MIR!

Hallo!

Mein Name ist Sofija. Heute erzähle ich dir etwas, dass du vielleicht nicht über mich weisst. Ich bin dreizehn Jahre alt. Ich gehe auch in die 7.b Klasse der Grundschule „Zvonko Car“. Ich habe viele Freunde in der Schule. Ihre Namen sind Lucija, Monika, Lana, Nika... Sie sind lieb. Mein Hobby ist Tanzen. Ich tanze schon fünf Jahre. Ich liebe es zu tanzen. Ich habe zwei Brüder Anton und Lazer. Sie spielen Fussball. Ich liebe das Essen, besonders Lasagne. Wenn du dich fragst, was meine Lieblingsfarbe ist, habe ich sie nicht, aber ich mag blau. Ich habe vergessen, dir zu sagen, dass ich in Kroatien lebe. Ich bin keine Kroatin, ich bin Albanerin.

Bis bald!

Sofija

Sofija Lekaj, 7.b

MEIN LEBEN UND WOHNEN

Ich heiße Carmen. Ich bin dreizehn Jahre alt. Ich komme aus Crikvenica. Meine Freunde sind Nika, Korina, Sofija, Vanesa, Ines... Sie sind sehr lustig. Sie leben in Crikvenica und Selce. Ich lebe in einem Haus mit meiner Mutter, meinem Vater und meiner Oma. Mein Zimmer ist klein, aber fein. Es ist rosa und es hat einen Arbeitstisch, einen Stuhl, ein Regal und ein Bett. Am Wochenende spiele ich Basketball. Ich bin sportlich. Meine Familie ist auch sportlich. Ich spiele Gitarre und ich kann auch singen. Das ist alles über mich!

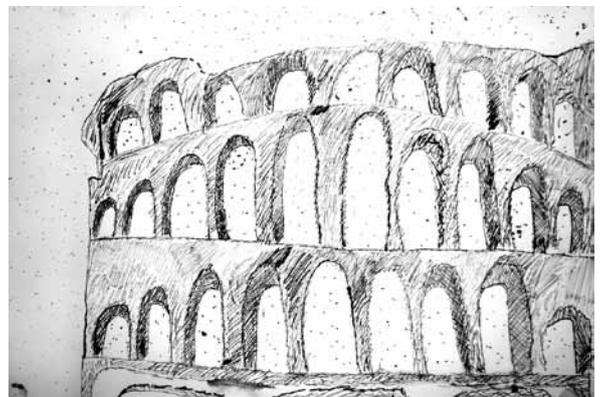
Carmen Benić, 7.b

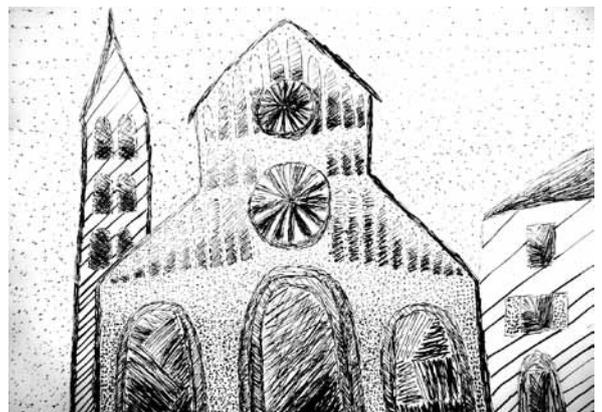
Anamarija Jokić, 8.a
Nagrađeni rad na likovnom natječaju
„Tradicija i suvremenost“

Ida Ban, 8.a

Damjan Tomić, 8.a

Klaudija Stjepanović, 8.a

HELLO! THIS IS ME!

Hello! My name is Ela Marija. I am 11 years old. I have brown hair and green eyes. I live in Dramalj with my family and we have a dog Janko. It is white and fluffy. I go to Zvonko Car Elementary School, to class 5b.

In my free time I watch Youtube videos and movies. My favourite actor is Jaeden Wesley Lieberher. I love him so much! I go to the dance club Dance Queen in Kraljevica. I really like it, it's my passion. I like reading books, too.

When I grow up I want to work in my own library. I read books really often, so I have a favourite book, it's „Greg's Diary“, all parts. I listen to English music more than Croatian. My favourite singers are Ed Sheeran and a band called Twenty-one Pilots. I like to draw, too. My favourite school subject is Art.

My best friend is Natalija. She has brown curly hair and dark brown eyes. She goes to the same school and class as me. We also go to the same dance club. She likes make up so much but she doesn't like books like me.

In Natalija's free time she scrolls through Instagram or Facebook. We love the same things and that is awesome.

Ela Marija Vukić, 5.b

Natalija Grozdanić, 5.b
„Nemirna površina mora“

A HORROR STORY - THE MAGIC POTION

It was a dark magic night at the wizard's house. The Moon was shining and the wolves were howling. A boy who wanted to be a king came to the wizard's house. He told the wizard that he wanted to be a king and look like a king. He wanted some magic potion but the wizard couldn't make it. The boy was too small to be the king.

The clouds were low, the river was frozen, a strong wind was blowing, it was so cold. The boy went on looking for a witch and he found her. The witch was an old woman. People say that she was almighty. The boy found her house and he knocked. When he came into the house, there was nobody there. Suddenly, a witch entered the house right behind the boy. The boy asked her for the potion. The witch had it but she wanted to fool him. She gave him the potion which turns you into a monster. The boy believed her and drank it. After half an hour he turned into a monster. The witch was laughing and the boy was crying. He pushed her into her big bowl of potion and she just disappeared. The boy found the bottle on which it was written: „back to reality“. He drank it and he was a usual boy again. He learned his lesson!

Hana Osman, 7.a

PROFESIONALNA ORIJENTACIJA

„Nitko se ne rodi
na ovome svijetu,
a da se za njega
određeni posao
ne rodi s njime.”
(James Russell
Lowell)

Kažu kako završetak osnovne škole zatvara vrata djetinjstvu, a otvara vrata odrastanju. Jedna od važnijih odluka pred našim osmašima je odabir zanimanja. Zbunjeni su roditelji, ali i učenici. Ta donedavno ih nisu morale takve brige. Kako pravilno odabrati zanimanje, kako uskladiti želje roditelja i one unutarne pokretače. Čime se rukovoditi, tisuće pitanja, tisuće neodgovora, tisuće dilema.

Kod manjine učenika dogodi se da su interesi za zanimanje izraženi od prvih koraka pa učenici točno znaju kojim putem žele ići. Oni odmalena sanjaju svoj san. No većina učenika nađe se u dilemi pred tako važnom odlukom. Srećom, vrijeme koje je pred nama nudit će cjeloživotno učenje i promjene zanimanja u skladu s potrebama društva, no to nas ne treba omesti u odgovornom odabiru prvog zanimanja.

U pomoć mladima dolaze odrasli, no tu treba biti obazriv. Odabrano zanimanje mora biti izbor učenika, a mi odrasli samo smo savjetodavni ili usmjeravajući kanal. Sloboda odabira, pa i sloboda pogreške i odgovornosti zbog loših odluka, mora biti na mladim naraštajima.

Za odabir zanimanja nije važna samo želja i interesi. Moraju se objektivno sagledati sve mogućnosti, moraju se preispitati naše sposobnosti, naš temperament. Moramo se pitati kakvo je naše zdravstveno stanje, kakve su nam karakterne osobine, financijske mogućnosti roditelja... i ne manje bitno kakve su nam radne navike i kakav smo uspjeh polučili tijekom dosadašnjeg školovanja.

Također moramo razmišljati i o mogućnosti zapošljavanja. Tisuće je pitanja i onih unutarnjih preispitivanja pred našim učenicima, a srca im još trčkaraju livadama djetinjstva. Pomoći mladim ljudima u odabiru zadatak je i obveza svih odgovornih

za njihovo odrastanje. Osnovni cilj profesionalne orijentacije je podrška u odabiru zanimanja, a provodi se informiranjem i savjetovanjem. U školi će se prikupiti mnoštvo informacija, prezentirat će se zanimanja, upoznati škole, internet nudi tisuće poticajnih stranica, roditelji će isticati svoja mišljenja, psiholozi preporučiti svoje viđenja, a odabir mora uvažavati sve to i najvažnije biti ispunjenje osobnog sna.

Zar nije divno učiti za zanimanje koje voliš, zar nije divno godinama raditi i napredovati baš u onoj struci koju želiš?

Julijana Plenča,
pedagoginja

PITAM SE,

pitam...

Nijedan moj dan zapravo nije dosadan. Iako često imam puno zadaće, uvijek se potrudim barem nakratko izaći van ili se družiti s prijateljima. Idem na nekoliko slobodnih aktivnosti pa sam često i time zaokupljena. Od svih dana u tjednu najdraža mi je subota jer subotom imam dan samo za sebe. Tada volim spavati duže, „biti” na mobitelu, družiti se, šetati prirodom... Često me muče i mnoga pitanja... Koju ću srednju školu upisati? Ipak, uz sve uspone i padove, znam da je sve ovo dio odrastanja i samo priprema za daljnji život.

Nika Šnjarić, 7.a

LIVIJEK IZNOVA UČIM I STVARAM NEŠTO NOVO

U srijedu, 22. studenoga 2017. postavila sam **Dariju Hreljcu**, šefu kuhinje u Hotelu „Omorika“, nekoliko pitanja kako bismo saznali što više o kuharstvu i poslu šefa kuhinje.

Zašto ste odlučili postati kuhar?

– Još od mladih dana pokazivao

sam interes za kuhinju, a prije škole išao sam odraditi sezonu da budem siguran da je to ono što želim raditi u budućnosti. Posao kuhara nije statičan i uvijek se nešto novo može naučiti i stvoriti. To je jedan od glavnih razloga.

Kada ste dobili posao u Hotelu „Omorika“?

– Odmah po završetku škole dobio sam posao u Jadranu, a u Hotelu „Omorika“ sam zadnjih godinu i pol dana.

Što najviše kuhate?

– Teško je reći što najviše kuhamo jer se jelovnici svakodnevno mijenjaju, a tu su još i svadbe, domjenci i ostala događanja za koja se rade posebni jelovnici. Jako je puno jela koja se ponavljaju tako da ne mogu izdvojiti nešto što se najviše kuha.

Kada ne biste bili kuhar, koje bi bilo Vaše zanimanje?

– Našao sam se u ovom poslu pa nikad nisam previše razmišljao što bih bio da nisam kuhar, tako da mi je teško odgovoriti na ovo pitanje.

Je li u Hotelu „Omorika“ kada bila neka poznata osoba?

– Od javnih osoba najviše su bili pjevači i pjevačice, Maja Šuput, Željko Joksimović, Petar Grašo, Mladen Grdović, ali i neki političari.

Nika Šnjarić, 7.a

VESELI ME KAD VIDIM KAKO NAPREDUJU

Dana 17. studenog 2017. razgovarala sam sa svojim trenerom **Krešimrom Kozlevčarom**. On aktivno igra i trenira košarku.

Recite mi nešto o sebi.

– Treniram djecu do 15 godina. Svoj posao obožavam jer su djeca dio mene. Ove godine proglašen sam najboljim trenerom što jako cijenim.

Kada ste zavoljeli košarku i koliko ju već trenirate?

– Košarku sam zavolio preko svoga tate koji je kao mlad igrao za *Cibonu*

pa mi je tako prenio ljubav prema njoj. Treniram ju već preko 21 godinu.

Tko vam je bio trener?

– Imao sam puno trenera. Bilo ih je koji su bili strogi, osobito prema meni, a neki su bili popustljivi. Svaki mi je trener prenio sve veću ljubav prema košarci na svoj način.

Koliko dugo trenirate djecu?

– Djecu treniram već 12 godina i veseli me kao i prvi put kad vidim kako napreduju.

Za kraj, je li lakše raditi s djevojkama ili dječacima?

– Nema velike razlike, jedni i drugi su posebni na svoj način, ali jednako je zadovoljstvo raditi i s djevojkama i dječacima.

Carmen Benić, 7.b

POSLO IZ SNOVA

U svijetu postoje mnoga zanimanja, svatko ima svoj cilj u životu i želi raditi ono što voli, a ne ono na što ga netko nagovara. Zato smo u srijedu, 28. ožujka 2018. proveli jednu kratku anketu s pet sedmašica naše škole kako bismo vidjeli što one žele postati u budućnosti...

SOFIJA LEKAJ

Sofija misli da je dobra u poslovima gdje treba biti odgovoran za nekoga i braniti ga, stoga želi postati pravnica. Cijela se Sofijina obitelj također bavi tim zanimanjem. U svom poslu želi uživati, ali i puno zarađivati te raditi u Hrvatskoj.

LUCIJA MATOŠIĆ

Lucija želi postati liječnica. Sviđa joj se to zanimanje jer želi pomagati ljudima i misli da je jako zanimljivo biti doktor. Tim poslom želi se baviti u Americi jer voli moderne gradove

i engleski jezik. U svom poslu želi se proslaviti, ali i uživati u njemu. Odabrala je medicinsku školu te se, iako se nitko u Lucijinoj obitelji ne bavi time, ona ipak pronašla u tom zanimanju.

PETRA VARELIJA

Kada odraste, Petra želi biti fizioterapeutkinja. Ona misli da je to vrlo zanimljivo i bila je u mogućnosti to vidjeti. Ovim se poslom želi baviti u Hrvatskoj iako misli da su u drugim državama plaće veće. Petra svima poručuje: „Svatko treba uživati u svom poslu i ne bi trebao raditi nešto što ne želi niti upisati neželjenu srednju školu.”

NIKA ANTIĆ

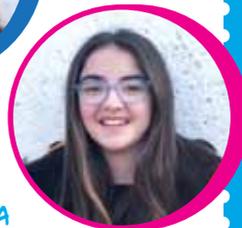
Nika želi postati frizerka jer jako voli raditi frizure. Tim poslom bavit će se u Americi, njime se želi proslaviti

LUCIJA

PETRA

NIKA

REA

SOFIJA

i zarađivati puno novaca. Nitko u Nikinoj obitelji ne bavi se time. Još jedno zanimanje koje se Niki također sviđa je kozmetičarka.

REA VUKIĆ

Rea se u budućnosti želi baviti web-dizajnom te želi ići u bilo koju informatičku ili likovnu školu. To zanimanje je odabrala jer voli informatiku i biti kreativna, a njime se želi baviti u Americi, Engleskoj ili Australiji. U svom poslu želi uživati, zarađivati i biti slavna.

Nika Šnjarić, 7.a i Luciana Peričić, 7.a

MOJ ŽIVOT

u budućnosti

Kako zamišljam svoj život u budućnosti?

To ovisi koji je dan, kakvo je vrijeme, kako se osjećam... Teško je to pitanje. Želje i snovi su jedno, a realnost drugo. Lako je sanjati i maštati, ali sve je to teško i napraviti.

Jednoga dana želim biti poznata liječnica koja će spašavati živote. Sljedećeg dana želim biti poznata glumica, hodati crvenim tepihom, davati intervju za novine i dijeliti autogramme. Ima dana kada čak poželim biti nastavnica koja će djeci davati sve ono što ja dobivam od svojih nastavnika – znanje, kulturu, drugačiji

pogled na svijet. Tada stvarno mislim da je važno djeci objasniti da se ne uči zbog ocjena, nego zbog znanja koje će nam uvijek u životu trebati. Ima i dana kada sam ljuta sama na sebe i na cijeli svijet. Tada ne vidim nikakvu budućnost, ne vidim sutra, a ni danas. Od budućnosti vidim samo krevet koji će biti moje utočište i deku koja će me sakriti od svega. Sljedeće jutro svijet je opet ljepši i opet sanjam neku drugu budućnost. Maštam o svojoj „jedinoj ljubavi“, sanjam svoju loptu, dvoranu, parket...

Čujem kako udarci lopte odzvanjaju dvoranom, čujem škripu tenisica na parketu, osjetim trnce koji prolaze mojim tijelom i huk s tribina. Smijem se...

Tko zna što budućnost nosi. Dopušteno je sanjati, ali samo realne snove, ne maštati nemoguće i čvrsto stajati na zemlji. Ono što zaista u budućnosti želim postati, jest čovjek. Želim postati čovjek! Želim poštovati svakoga, cijeniti, biti skromna, uporna, poštena. Nikada nije bilo bitno koliko si uspješan, bogat, slavan. Sretni, „veliki“ i uspješni ljudi uvijek hodaju „maleni ispod zvijezda“, ali veliki u srcu i svojim djelima. Takvu budućnost sanjam.

Dora Rajković, 7.b
Pozica, pohvaljeni rad

MARLJIVA EKIPA CRVENOG KRIŽA

U našoj školi djeluje ekipa Crvenog križa pod vodstvom Ivane Hegedüs Crnčić, učiteljice prirode i biologije. Učenici se tijekom školske godine marljivo pripremaju za ekipno natjecanje osnovnih škola te proučavaju teorijski dio koji se provjerava na gradskoj, međuzupanijskoj i državnoj razini. To je znanje o Međunarodnom pokretu Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, Hrvatskom Crvenom križu, međunarodnom humanitarnom pravu, ljudskim pravima i pravima djeteta te prvoj pomoći. Ekipu Crvenog križa školske godine 2017./2018. činili su učenici sedmog i osmog razreda: Tamara Erceg, Nora Smiljanić, Chiara Vičić, Anamarija Katušić, Lucija Matošić i Dario Bošnjak. Oni su se u ožujku 2018. godine s

gradskog natjecanja koje je održano u Srednjoj školi dr. Antuna Barca u Crikvenici plasirali na međuzupanijsko Natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa te osvojili odlično četvrto mjesto u kategoriji podmlatka. Natjecanje je održano 14. travnja 2018. godine u Srednjoj talijanskoj školi u Rijeci.

Veliki doprinos u pripremi ekipa te u ostvarenju ovakvih rezultata dali su i doktori volonteri dr. Željka Polonijo koja je pripremala ekipe za gradsko i međuzupanijsko natjecanje te dr. Filip Blažić koji je sudjelovao u priprema za međuzupanijsko natjecanje. Oni su učenike pripremali za praktičan dio, pružanje prve pomoći.

Ivana Hegedüs Crnčić, mentorica

NAŠI UČENICI NA 13. KONFERENCIJI GEOGRAFIJE I KARTOGRAFIJE

Naši učenici 8. razreda Mia Kalafatić, Marija Pađen, Chiara Pečaver, Petar Car, Karlo Dragičević i Borna Stojčić Mureta s profesoricom geografije Zinetom Džebo sudjelovali su u međunarodnom projektu Copernicus na 13. konferenciji geografije i kartografije koja se održavala 8. i 9. rujna 2017. u SŠ dr. Antuna Barca u Crikvenici te u Hotelu Marina u Selcu.

Učenici su prisustvovali prezentaciji projekta Copernicus gdje su saznali da je to (tzv. Europe's eyes on Earth) europski program opažanja Zemlje. Program može nadzirati atmosferu, pratiti Zemlju i kakvoću zraka te promatrati klimatske promjene na Zemlji. Copernicus podaci imat

će širok raspon primjena uključujući zaštitu okoliša, upravljanje urbanim područjima, regionalno i lokalno planiranje, poljoprivredu, šumarstvo, ribarstvo, zdravstvo, transport, promjenu klime, održivi razvoj, turizam i druge. Nakon zanimljive prezentacije učenici su dobili priliku pokazati svoje vještine uređivanja karata putem programa OpenStreetMap.

Petar Car, 8.a

PREDSTAVLJANJE

PoZiCa 2017.

PoZiCa je zbornik literarnih i likovnih radova učenika osnovnih i srednjih škola

Poreča, Zaboka i Crikvenice. Svečano predstavljanje 21.

broja *PoZiCa* održano je 29. listopada u Zaboku gdje je našu školu predstavljala autorica najbolje rangiranog rada Mia Kalafatić (mentorica Lana Manestar) zajedno s dobitnicom nagrade „Miće sunce” Orianom Šabanović (mentorica Jasmina Manestar) i srednjoškolskim dobitnikom prve nagrade Anonom Bilićem (mentorica Marina Polić Malnar).

PoZiCa je predstavljena i u Gradskoj vijećnici Grada Crikvenice. Naše pohvaljene učenice su: Marija Pađen,

Lucija Car, Nika Starčević, Carmen Benić, Dora Rajković, Lara Vuković i Zara Šnajdar za literarne te Nika Butković, Veronika Leogrande, Matea Jurčić, Rea Vukić, Sara Gyuga, Tea Mataija i Korina Derossi za likovne radove. Predstavljanje zbornika upotpunile su glazbene i recitatorske točke u izvedbi učenika triju crikveničkih škola.

Svake godine priliku ima novi učenik i njegov rad koji će našu školu predstavljati u najboljem svjetlu u zagorskom biseru – Zaboku.

Rea Jeličić, 8.a

AKCIJA ČIŠĆENJA MORA

Županijska lučka uprava Crikvenica i tvrtka Efektivni mikroorganizmi originalna tehnologija Rijeka povodom Dana planeta Zemlje organizirale su na Veloj paladi u luci Crikvenica akciju čišćenja mora pomoću mikroorganizama u kojoj su sudjelovali i učenici naše škole.

Crikvenički osnovnoškolci u more su bacili 130 gline-nih kuglica. U njima se nalaze mikroorganizmi koji u moru fermentiraju i na taj način razgrađuju mulj i uništavaju uzročnike neugodnih mirisa. Čišćenje mora pomoću mikroorganizama prvi je put provedeno u Japanu, a posljednjih se godina takav način čišćenja mora proširio po cijelom svijetu.

A zašto baš 130 kuglica – jer naša Crikvenica ove godine obilježava 130 godina organiziranog bavljenja turizmom, a turizma nema bez čistog mora.

MAŠKARE 2018.

Iz uspavanih zimskih mjeseci Crikvenicu su probudili zvukovi bubnja i pjesme, igra i veselje, karnevalske šale, maštoviti kostimi, druženje i zabava s prijateljima.

U nedjelju, 4. veljače 2018. godine održana je Dječja maškarana povorka. Naša škola sudjelovala je u povorci s dvije ekipe maškarica i sportaša spremnih za novu dvoranu. Povorka je krenula s glavne gradske plaže u Crikvenici preko Strossmayerova šetališta sve do Trga Stjepana Radića gdje su se grupe predstavile plesom i pjesmom. Potom su nastavile u park gdje su svi bili počašćeni krafnama i sokovima.

U povorci su sudjelovale mnoge škole i vrtići ne samo iz Crikvenice već i iz drugih gradova. Nakon male povorke uslijedila je velika maškarana povorka u poslijepodnevним satima. U Crikvenici se toga dana okupilo oko dvije tisuće maškara u više od 40 grupa. Bilo je zabavno, šareno i ludo. Maškare, ča moru maškare!

Natali Rogić, 8.b

ČAKAVSKO MAŠKARANO ZAPOLNE

Čakavsko maškarano zapolne već šesto leto zaredon održava se va našoj školi uz organizaciju Katedre Čakavskog sabora „Kotor“, Turističke zajednice Grada Crikvenice i naše škole.

To je vesel program pod maskami kadi dica recitacijami, tancon i pisma-mi prikazuju običaji maškaranja va našen kraju. Prošlo leto započel je igrokazon Nike, Lare, Ide i Ivana, učeniki tada 6. i 8. razreda, kog je napisala gospa Slavica Car Frišova. Program su vodile učenice 4. razreda Ena Ban i Tara Valković najavljujuć točke na čakavskon zajiku. Dobrodošlicu va ime Katedre Čakavskog sabora „Kotor“ zaželela je gospa Ksenija Car Ilić te va ime Osnovne škole Zvonka Cara ravnateljica Desiree Pečaver.

Va programu su glavnu ulogu imela dica Dječjeg vrtića „Radost“, vrtićka skupina „Ribice“ z Jadranova, đaki Osnovne škole Vladimira Nazora te područnih škol Dramalj i Jadranovo, Osnovne škole dr. Josipa Pančića z Bribira, Osnovne škole Jurja Klovića z Triblja te domaćini z Osnovne

škole Zvonka Cara i Područne škole Selce. Pivali su, plesali i recitali pod vodstvom svojih mentorica ke su se lipo omaškarale. Z OŠ Vladimira Nazora došla je i mića Kraljica sa svojun Malun svitun. Gost nan je bil čakavac i kantautor z Grižan Neven Barac ki je uz svoju gitaru i pisme još više razveselil naš program. Aula škole bila je puna velih i malih maškar, smiha, veselja, pisam i tanca. Naši đaki čakavske skupine složili su Šentencu mesopusta „Dažjeni“ ku je pročital učenik tad 6. razreda Ivan Jadro.

Za kraj su nas razveselili Neven Barac i njegovi Krabunosi po staru te potakli dicu i učiteljice na tanac i pismu.

Se je to pratil naš mesopust Dažjeni kon se presudilo za se grihe na Čistu sredu va dvorišću naše škole. TZ Grada Crikvenice bila je pokrovitelj krafni i soki, a kuharica naše škole spekla je fine slatke frite po domaćen receptu.

Bilo nan je lipo i veselimo se Maškaranon zapolnevu i ovo leto!

Učiteljica Marijana Barac Tomić

SNIG I MAŠKARE

Brig je bel,
a snješko sam va samoći sel.
Maškare hodile i
snješka pozdravile.
Snješko je sretan bil i
od vrućine se otopil.

Tara Valković, 4.a
(„Čakavčići pul Ronjgi“)

MESOPUST

Mesopust je kriv
za se ča se zbilo
i va školi dogodilo.
Mesopust je kriv
ča je vetar stalno puhal
i daž ča je padal.
Ti si kriv za se!!!

Lana Žilić, 1.a
(„Čakavčići pul Ronjgi“)

ŠENTENCA MESOPUSTA 2018. LETA

OŠ ZVONKA CARA CRIKVENICA, Uredili: učenici čakavske skupine

Abukat: Ivan Jadro, učenik 6. razreda

Voditeljica: učiteljica Marijana Barac Tomić

Dragi moji vrime je prišlo
Da vidimo ča je mesopusta snašlo
I va ovon letu je sača udelal
Ma ni saki o ton baš bacilal

Brzo ga stigla partenca
Ni se obrnul, već nova šentenca
Sega lipog i grdog je tu
Pa čujte sada njegovu osudu

Va školi je sakud kanpanal
Sakakove ocjene je naštanpal
Voli on poč va školu
Ma za učit baš nima volju

Kad se jedinac on nakupi
Strašne su to školske muki
Kriv je ča se pod odmoron ljube
Po glavi jin se vrte sakakove bube

I ovu zimu nan teplo vrime dal
I va dažju kumediju udelal
Poplavela nan je naša škola
Vatrogascon dela do Črnoğ mula

Crkvenica nan zaplivala cela
I učiteljon vikendon dala puno dela
Si smo paljili školu našu
Gumene čizme nan tu pašu

Plivale su teke i radi
Pa se i dela on navadi
Pošušelo se se na vrime
Va dažjeno škuro vrime

Živadi se naleglo va gradu
I prasci i medvid bi va paradu.
Na čakavskoj su to opisale
Čakavice svoje stihe tu upisale

Medvid se va birtiju zaputil
Jer je žejan bil
I pivu bi najraje popil
Va butigu je zabasal va noći

Malo se prošetal po gradu
I na fejsu našal svoju mladu.
Kod Šprajca je bil va Direktu
Crkveniški naš medvid
poznat na sakon dijalektu.

A debel i vesel praščić
Va vrtić se zaputil.
Predškolcen je šal
I lipo zakantal

Dičica urlikala od straha
I van su zišla

Tete va strahu bile
I smiron dicu umirile.
Niki verovat ni mogal
Da je praščić predškolac postal

I dvorana se tu dela
Učenikon srića vela
Ne moramo priko ceste više
Va šentenci mi tu piše.

Želje naše se ostvaruju
Blizu ćemo imit tjelesnu kulturu
Vesele se učiteljice i deca
Kučaju sritna naša tepla srca

Priko potoka nan je novi most
Na ken moremo i zasost
Crveni most nan maše
Gremo priko kog nan paše

Mobiteli nan delaju kumediju
Va škole nan učine tragediju
Ne smimo se njih držat
Aš te nas učitelji „oprat“

Na fejsu bi oteli surfat
A ne samo gradivo bubat
Na prvon mestu je škola
A ne slušat va dvorane Jola

Učitelji i deca najdu se totu
Na maškarah i va motu
Učitelji gredu ranije spat,
Da deca moru slobodno tancat

I ta moda nan je nova
Ki će koga učit sa slova
Veselo se mi podružimo
Dok se pod maskah ne skužimo

Vrime je za finit šentencu,
Mesopustu je vrime za partenca,
Ljudi moji ovo je kraj

BUBANJ I MUZIKA
SLOŽNO UDARAJ!

Bil je, više ga ni i opet će prit!

149
ODLIČJA
OKO VRATA,
A TEK JOJ JE
DEVET

Ira Đerić Hasanac ima devet godina, živi u gradu Crikvenici i odlična je učenica 2.b razreda Osnovne škole Zvonka Cara Crikvenica.

Suvremenim plesom počela se baviti sa svoje tri godine. Trenira u Plesnom klubu „Dance Queen” u Kraljevici koji vode trenerice Sandra Ložnik Videčak Glad i Marija Španja. Ira je članica kluba od veljače 2013. godine.

S pet godina počela se natjecati te je iza nje niz uspjeha. Višestruka je državna i europska prvakinja, osvojila je brojna prva mjesta na međunarodnim natjecanjima i svjetskim festivalima.

Osim odličja, dobitnica je brojnih posebnih nagrada. Na jakom Međunarodnom festivalu Dance Fest Novi Sad proglašena je najboljom solisticom cijelog natjecanja (Best solo artistic dance), na ovogodišnjem europskom prvenstvu u Austriji osvojila je specijalnu nagradu Future talent, a proglašena je i najboljom sportašicom pionirskog uzrasta Grada Crikvenice za 2016. i 2017. godinu.

Ira je aktualna državna prvakinja u *show* disciplini i državna doprvakinja u *modern* disciplini te se s obje svoje solo izvedbe u *show* i *modern* disciplini na natjecanjima u okviru Hrvatskog Show Dance Saveza kvalificirala za svjetsko prvenstvo.

Vrijedno trenira gotovo svaki dan. Osim redovnih treninga u grupi svoje dobne skupine Ira pohađa i dodatne sate baleta, plesne tehnike, akrobatike, plesne improvi-

zacije te plesne radionice i seminare radi stjecanja dodatnog plesnog znanja. Ulaže puno truda u želji da usavrši svoj ples, a nastupa solo, u paru, grupi, formaciji i produkciji u nizu koreografija te je do sada na natjecanjima osvojila 149 odličja, od čega 125 zlatnih, 13 srebrnih i 11 brončanih.

Anita Đerić Hasanac

ŠAH RAZVIJA MIŠLJENJE I SOCIJALNE VJEŠTINE

Turnir u Garešnici

Turnir u Hostelu Stoimena u Crikvenici

U našoj školi odnedavno djeluje šahovska skupina. Odlučili smo intervjuirati njihovu voditeljicu, tj. animatoricu, našu pedagoginju **Julijanu Plenča** i doznati nešto više o šahu i njihovim aktivnostima. Nadamo se da će vam se intervju svidjeti te se možda i vi zainteresirate za tu drevnu igru.

Otkud uopće ideja za bavljenje šahom?

– Prošlo ljeto u Selcu je održan Festival šaha u organizaciji Grada Crikvenice i tada su me organizatori zamolili da u našoj školi animiran nekolicinu učenika za šah. Naravno da sam to rado prihvatila.

Koliko je učenika u skupini?

– Družimo se dva puta tjedno, a u skupini je nekolicina učenika mlađe kategorije. Budući da sam ja jedini animator, nismo mogli uzeti mnogo učenika. Ukupno ih je 23.

Jeste li zadovoljni dosadašnjim postignućima?

– Bili smo na dosta natjecanja s učenicima do osmog razreda. No, za mene rezultat nije bitan. Mislim da svatko treba pratiti sebe i svoj napredak jer svrha nisu bodovi nego pravilna igra.

Sviđa li Vam se uloga animatora?

– Jako mi se sviđa jer sam s djecom i vrlo se lijepo osjećam uz njih. Jednostavno volim djecu.

Imate li kakve planove za organizaciju?

– Prvi korak je bio sve to zapravo organizirati, a sljedeći je proširiti djelovanje i na područnu školu u Selcu.

Jeste li imali tremu na prvom sastanku s djecom?

– Nisam. S obzirom na to da radim u školi, s djecom nemam tremu, ali sam se morala pripremiti.

Od kada igrate šah?

– Igrala sam šah iz hobija, ali nikada u klubu. Moji sinovi igraju pa i ja ponekad zaigram s njima.

Volite li šah?

– Volim. Mislim da je šah vrlo koristan i da ima velik utjecaj na razvoj razmišljanja pa čak i na ponašanje djece i ostalih. Može doprinijeti djeci u razvoju socijalnih vještina.

Želite li nastaviti sa šahovskim aktivnostima?

– Naravno. Vizija mi je da Crikvenica zapravo postane šahovska rezidencija.

Mila Ilijanić, 8.b

Mali šahisti na svom prvom turniru u Zagrebu

Srebro Tare Škiljan u Trogiru

ODZVANJA „ŠAHOVSKI ZVON“

U listopadu 2017. godine prvi su put povučeni šahovski potezi u mješovitoj skupini šahista od drugog do četvrtog razreda. Zainteresiranim učenicima odlučila sam ponuditi abecedu šahovskih poteza i uvesti ih u šahovsku bajku. Nakon Međunarodnog šahovskog festivala koji je bio održan u našem gradu, dobili smo početne četiri garniture, pokaznu ploču i mogućnost rada na šahovskoj platformi „Šah uz školu“. Velik poticaj i podrška u samom radu stigla je iz ŠK „Ivan Dvoržak“, Zrinski Topolovac od svestranog učitelja Vlade Karagića, šahovskog suca i voditelja njihove školske skupine. Početkom drugog polugodišta osnovana je još jedna skupina šahista prvog razreda u matičnoj školi i jedna u PŠ Selce, također prvog razreda. Trenutno u školi djeluju tri skupine. Godina dana igre na crno-bijeloj ploči okupila je tridesetak učenika. Novi učenici prvog razreda koji su zainteresirani za šah moći će se priključiti šahovskoj bajci kad nauče brojke i slova.

Simultanka s Garijem Kasparovim u Crikvenici

Bojažljiv i nesiguran početak nije mogao ni slutiti visine do kojih će se vinuti naš „Šahovski zvon“. Zainteresirali su se učenici, podržali ih roditelji i škola, uključio se i ŠK „Crikvenica“ i let je krenuo. Teško je izdvojiti sve uspjehe. Najbolji je rezultat srebro Tare Škiljan na državnom natjecanju u Trogiru u konkurenciji do sedam godina. Slijede uspjesi na županijskom natjecanju. Tara Škiljan osvojila je zlato u konkurenciji do sedam godina, Vid Krešić osvojio je srebrnu medalju, a Andrej Bogdanović brončanu u konkurenciji do devet godina. Na otvorenom neslužbenom županijskom natjecanju do šest godina Matej Barnjak osvojio je zlato, a Tara Škiljan srebro do osam godina. Na otvorenim kadetskim turnirima u Rijeci naši su učenici ostvarili zapažene rezultate, istaknimo ponajbolje: Ivano Sundać, Ivano Tomljanović, Vid Krešić i Jakov Barnjak. Desetak učenika učlanilo se u ŠK „Crikvenica“ i time im je omogućeno stjecanje prvog rejtinga.

Prvi nacionalni rejting osvojili su Vid Krešić, Ivano Sundać, Franko Škiljan i Ivano Tomljanović. Međunarodnoj listi šahovskih imena u *blitz* rejtingu priključili su se Ivano Tomljanović i Ivano Sundać.

Šahovski uspjesi značajni su i vidljivi, ali nisu najvažniji. Još važnija su putovanja, prijateljstva, sportski duh i oni trajni, nevidljivi zapisi koji ostaju u nutrinama. Učenici su upoznali puno prijatelja, mnoga mjesta, rado ih pozivaju, rado se odazivaju. ŠK „Crikvenica“ imat će svoje kadete u ligama i to mušku i žensku ekipu.

Ime svoga grada s ponosom će isticati maleni šahisti na svojim putnim šahovskim stazama.

Julijana Plenča, pedagoginja

ZAJEDNIŠTVO I ENTUZIJAZAM - KLJUČ USPJEHA ŠKOLE

Svečana sjednica i priredba povodom Dana škole održana je u auli naše škole koja je zablistala dojmljivom pozornicom u pop-art stilu. Likovno-grafička skupina pod vodstvom Alison Mavrić, učiteljice likovne kulture, ovom je prilikom dizajnirala „eksploziju“ malih radosti i veselja sastavljenu od sličica koje u porukama šaljemo jedni drugima u trenutcima kada nekoga želimo razvedriti i izmamiti mu osmijeh na lice. Zasluge za ovogodišnju izradu pozornice najviše idu učenicama 5.b razreda Eli Mariji Vukić, Antoniji Ljubobratović, Noli Gašparović i Eni Marinković. U umjetničkom dijelu programa nastupio je veliki zbor naše škole sa solisticama Carmen Benić, Chiarom Pečaver i Korinom Derossi pod ravnanjem učiteljice glazbene kulture Tatjane Veljanovske te plesna skupina „Libre“ pod mentorstvom učiteljice Marijane Marić-Tonković. Lijepo iznenađenje priredio je veliki zbor

koji je premijerno izveo himnu škole. Zajedničkim snagama himnu su u stihove iznjedrile i uglazbile članice zbora s profesoricom Veljanovskom u aranžmanu Roberta Grubišića. Ravnateljica Desiree Pečaver osvrnula se na sve važne trenutke koji su obilježili školsku godinu 2017./2018., a posebno je istaknula projekte poput izgradnje dugoočekivane školske dvorane, stvaranje i studentsko snimanje himne škole, uspješno realizirano domaćinstvo državnom Natjecanju iz biologije te šah kao novu atraktivnu izvannastavnu aktivnost pod palicom pedagoginje Julijane Plenče. Učenici koji su sudjelovali na sportskim natjecanjima ili natjecanjima znanja te zablistali ostvarenim rezultatima nagrađeni su priznanjima, medaljama, zahvalnicama ili knjigama. Predsjednica Školskog odbora Ana Lončarić Kostrenčić zahvalila se njihovim mentorima te im je uručila prigodne nagrade.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja svake godine zaposlenicima u školstvu daje jubilarne nagrade, a one su ove godine otišle u ruke Erne Prpić za 35 godina, Borisa Bukovca za 25 godina, Klaudije Brkljače za 15 godina te Milke Klement, Natalije Smolčić, Milene Matrljan, Anje Kostanjšek Brnić i Desiree Pečaver za 10 godina rada u školstvu.

Najsvečaniji trenutak uslijedio je na kraju Svečane sjednice. Učenicom generacije, najboljom od najboljih, proglašena je učenica 8.b razreda Nora Smiljanić, a još je devet odličnih učenika 8.a i 8.b razreda zadovoljilo kriterije uzornog učenika. Rea Jeličić, Klaudija Stjepanović, Chiara Pečaver, Adna Mulalić, Mia Kalafatić, Marija Pađen, Nora Smiljanić, Alba Leona Čačić i Petar Car svojim su uzornim ponašanjem i prosjekom većim od 4,80 zasluženo ušli u najuži izbor.

Sanja Krešić, prof.

NORA SMILJANIĆ

učenica generacije

Eva Tomljanović, učiteljica razredne nastave:

– Ponosna sam što sam bila prva Norina učiteljica. Počelo je lijepo... jer što može biti ljepše za učiteljicu nego dobiti takvu djevojčicu – dobru, pristojnu, pametnu, omiljenu u kolektivu učenika, nenametljivu, koja svoje obaveze izvršava u potpunosti i postiže izvrsne rezultate. Zajedno smo pomicale kamenčiće, a Nora je ovim uspjehom pomaknula planinu. Čestitam Nori i njezinim roditeljima koji su joj velika podrška. Cijeloj generaciji želim da svoje snove pretvore u stvarnost i njihov će uspjeh biti naša najveća nagrada.

Mirela Majnarić, profesorica engleskog jezika:

– Baš kao što je ova priča lijepo započela i njezin je nastavak bio jednako lijep. Nora je i od petog do osmog razreda odličan uspjeh, uzorno vladanje i uspjehe na natjecanjima po-

Nora Smiljanić s učiteljicom od 1. do 4. razreda Evom Tomljanović i razrednicom od 5. do 8. razreda Mirelom Majnarić

stizala s lakoćom. Na brojnim je natjecanjima, što sportskim, što znanja, promovirala ugled naše škole diljem županije, ali i čitave Hrvatske. I ja sam, kao Norina sadašnja razrednica, iznimno sretna i ponosna što se upravo ona istaknula kao najuspješnija među toliko izvrsnih učenika u svojoj generaciji. Biti proglašena

uzornom učenicom kruna je Norina rada, zalaganja i upornosti u proteklih osam godina. Četiri su godine proletjele u trenu. Čini se nevjerojatnim da će za svega dva tjedna ispisati zadnje rečenice ove divne priče o osnovnoj školi te da će uskoro započeti prvo poglavlje jedne sasvim nove priče – srednje škole.

NAJLJEPŠE JE ĐAČKO DOBA

Bilo je lijepo promatrati vas toga dana kada ste se opraštali s osnovnom školom. Vesele, razigrane, ponosne mladiće i djevojke, potpuno u skladu s pozornicom na kojoj ste primali završne svjedožbe svojeg prvog „malog“ ispita zrelosti. Kao da ste se pjesmom i plesom na pozornici opraštali i od djetinjstva, istodobno tužno i sretno, s malo ozbiljnijim pogledom u budućnost, nadama i snovima punih boja, mrvicom strepnje i velikim očekivanjima... što će donijeti sutra? Zahvalili ste se svojim razrednicima i učiteljima na znanju i strpljenju, ispričali se za nepodopštine, kriomice se pogledavali kao da ni sami ne vjerujete da je i to poglavlje završilo... A bilo je to osam godina

pripreme za ovaj trenutak kada treba koraknuti dalje. I bilo je svega. Smijeha i pokoje suze, velikih hrabrosti i malih strahova, vježbanja strpljenja, pomicanja granica, svakojakih pravdi i nepravdi, jedinica i petica, uzvraćenih i neuzvraćenih ljubavi, ma sto

i jednog osjećaja u šest ili sedam sati nastave svakoga dana... I sada, na kraju osnovne škole, sve te dragocjene trenutke pospremite u škrinjicu uspomena. Uzmite ih sa sobom u budućnost, hrabro živite svoje snove, ne žurite odrasti i navratite ponekad. U vašu i našu školu. Da oživimo lijepa sjećanja.

Sanja Krešić, prof.

DRŽAVNO NATJECANJE

Islamski vjeronauk

Adna Mulalić, 8.a - 4. mjesto na državnom natjecanju

Mentorica: Meliha Hasanović, vjeroučiteljica

LIK - Likovna kultura

Zara Šnajdar, 6.a - likovni rad (odabran za državnu smotru)

Mentorica: Alison Mavrić, prof.

EUROPA U ŠKOLI

(Moj najdraži europski dvorac)

Klaudija Stjepanović, 8.a - likovni rad (odabran za državnu smotru)

Mentorica: Alison Mavrić, prof.

Smotra učeničkih zadruga, županijsko natjecanje i prijedlog za državnu smotru

Ena Ban, 4.a i Elena Martinović, 5.a
Voditeljice: Anja Kostanjšek Brnić i Diana Crnić

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Lidrano 2018.

• Adna Mulalić, 8.a - novinarski rad „Posjet domu“

Mentorica: Lana Manestar, prof.

• Sofija Lekaj, 7.b - scenski nastup, „Bijela nevjesta“ (Jure Kaštelan)

Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.

Engleski jezik

• Chiara Pečaver, 8.b - 9. mjesto

Mentorica: Mirela Majnarić, prof.

• Mia Kalafatić, 8.a - 26. mjesto

Mentorica: Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

Njemački jezik

• Mia Kalafatić, 8.a - 2. mjesto

• Marija Pađen, 8.a - 3. mjesto

Mentorica: Sanja Krešić, prof.

Hrvatski jezik

• Chiara Pečaver, 8.b - 6. mjesto

• Mia Kalafatić, 8.a - 13. mjesto

Mentorica: Lana Manestar, prof.

Matematika

• Dino Luksetić, 4.r (PŠ Selce) - 7. mjesto

Mentorica: učiteljica Jasna Antić

• David Bogdanović, 6.a - 11. mjesto

Mentorica: Tereza Rukober, prof.

• Paolo Latin, 7.b - 23. mjesto

Mentorica: Irena Vretovski, prof.

• Matea Jurčić, 8.b - 7. mjesto

Mentorica: Irena Vretovski, prof.

• Mia Kalafatić, 8.a - 17. mjesto

Mentorica: Tereza Rukober, prof.

Povijest

• Sofija Lekaj, 7.b - 5. mjesto

• Carmen Benić, 7.b - 7. mjesto

• Dora Rajković, 7.b - 8. mjesto

• Petar Car, 8.a - 9. mjesto

Mentorica: Branka Brnić, prof.

Tehnička kultura

• Ela Marija Vukić, 5.b - modelarstvo i maketarstvo - 8. mjesto

• Zara Šnajdar, 6.a - graditeljstvo - 4. mjesto

• Mila Ilijanić, 8.b - modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina - 3. mjesto

Mentor: Ivo Tkalec, univ.spec.

Crveni križ - ekipno, 4. mjesto u Županiji

Tamara Erceg, 8.b, Nora Smiljanić, 8.b, Lucija Matošić, 7.a, Dario Bošnjak, 7.a, Anamarija Katušić, 7.a i Chiara Vičić, 8.b

Mentorica: Ivana Hegedüs Crnčić, prof.

ŠSK „Glavoč“ - ekipno, stolni tenis za djevojčice, 2. mjesto u Županiji

1. Nora Smiljanić, 8.b

2. Natali Rogić, 8.b

3. Chiara Vičić, 8.b

4. Mila Ilijanić, 8.b

5. Anja Brkljača, 8.b

Voditelj SŠK: Rešad Mujkanović, prof.

Kross - ekipa dječaci, 8. mjesto u Županiji

Bruno Vilušić, 7.a

Teo Krmpotić, 8.a

Robert Maravić, 7.b

Josip Smojver, 8.b

Voditelj SŠK: Rešad Mujkanović, prof.

Kross - ekipa dječaci, 9. mjesto u Županiji

Leon Stipeč, 5.a

Mario Bošnjak, 5.a

Ivan Putrić, 5.b

Ivan Vilušić, 5.b

Voditelj SŠK: Rešad Mujkanović, prof.

Kross - ekipa djevojčice, 9. mjesto u Županiji

Matea Jurčić, 8.b

Vanna Gajić, 8.a

Patricia Klasnetić, 8.b

Lana Grbčić, 5.a

Voditelj SŠK: Rešad Mujkanović, prof.

Županijsko natjecanje Primorsko-goranske županije do 7 i do 9 godina

Vid Krešić, 2.a - srebro do 9 godina

Andrej Bogdanović, 2.a - bronca do 9 g.

Tara Škiljan, 1.b - zlato do 7 godina

Županijsko i kvalifikacijsko natjecanje „Sportske igre mladih“

Vid Krešić, 2.a - zlato do 11 godina

(sudjelovanje na državnom finalu)

Tara Škiljan, 1.b - srebro do 11 godina

Sudjelovanje na Županijskom natjecanju ŠSK - šah ekipno

1. EKIPA - Mauro Suden, Jakov Barnjak, Ivano Sundać, Marko Dragičević

2. EKIPA - Ivano Tomljanović, Vid Krešić, Andrej Bogdanović, Antonio Matejčić, Franko Škiljan.

Mentorica i trenerica:

Julijana Plenča, prof.

Tradicija i suvremenost

Anamarija Jokić, 8.a - nagrađeni likovni rad

Mentorica: Alison Mavrić, prof.

KLOKAN (matematika)

• PČELICE

1. Niko Luksetić, 2.s

2. Petra Levačić, 2.s

Učiteljica: Lukrecija Stilin

3. Ira Đerić Hasanac, 2.b

4. Borna Mohač, 2.b

Učiteljica: Marijana Barac Tomić

• LEPTIRIĆI

1. Hana Malnar, 3.s

Učiteljica: Anamarija Grbčić-Pahlić

• ECOLIER

1. Dino Luksetić, 4.s

Učiteljica: Jasna Antić

HIPPO (engleski jezik)

(Filip Hrelja, 4.a, Leo Lozančić, 6.b i Chiara Pečaver, 8.b)

Mentorice: Mirela Majnarić, prof. i

Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

»A što bih jedino
htio potomcima
namrijeti u baštinu
- bila bi VEDRINA.
Kristalna kocka
vedrine.»
(Tin Ujević)

Foto Ivančić

Foto Ivančić

Foto Ivančić

pozor! radovi u tijeku!

